

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av jämställdhetsminister vid FN:s säkerhetsråd, New York (översatt till svenska)

Publicerad 17 mars 2017

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnérs tal om människohandel vid en öppen debatt i FN:s säkerhetsråd i New York, 15 mars 2017. Det talade ordet gäller.

Ordförande, excellenser, ärade deltagare, damer och herrar, Sverige samtycker i uttalandet från EU och i uttalandet från Norge för de nordiska ländernas räkning.

Vi måste alla prioritera att bekämpa allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna genom människohandel. Det är vårt gemensamma ansvar. Sverige står fast vid att alla former av människohandel ska utrotas. Vi vill därför berömma Förenade kungariket för att ha anordnat denna öppna debatt på ministernivå.

Dagens debatt är viktig av flera anledningar. För det första måste vi se till att frågan förblir aktuell på den globala agendan. Dagens diskussioner bygger på det arbete som inleddes under det spanska ordförandeskapet i Säkerhetsrådet. För det andra måste vi gå framåt och vidta åtgärder i linje med resolution 2331 (2016). Människohandel är ett gränsöverskridande hot som kräver gränsöverskridande insatser. FN utgör ett unikt forum för att genomföra detta mål.

Ordförande, Människohandel och olika former av slaveri breder ut sig på allt fler platser. Det beror på pågående konflikter och omfattande tvångsflyttningar av civilbefolkningar, till exempel situationen i Tchadsjöregionen som rådet

besökte för två veckor sedan. Utbredningen sker eftersom det finns människor beredda att utnyttja de som befinner sig i utsatta situationer.

Det effektivaste sättet att stoppa människohandeln är att ta itu med grundorsakerna. Och det handlar i grunden om att det finns en efterfrågan. Om män inte köpte sexuella tjänster skulle det inte finnas någon marknad för sexuellt utnyttjande av människor.

Ett förebyggande av konflikter och tvångsförflyttningar samt satsningar på en rättvis och hållbar utveckling för alla är några viktiga åtgärder för att bekämpa människohandeln. Dessutom måste redan existerande internationella skyldigheter som rör människohandel och tvångsarbete genomföras fullt ut.

Det här rådet har en viktig roll att spela i det förebyggande arbetet, bland annat genom agendan för hållbar fred. Fredsinsatser med rådets mandat måste uppmärksamma pågående människohandel samt den roll som organiserade kriminella grupper, samt terroristgrupper, spelar för att vidmakthålla instabila situationer och konflikter som leder till människohandel. En möjlig väg för medlemsstaterna att ta itu med dessa grupper är det lokala arbetet med att skapa effektiva och ansvarsskyldiga institutioner inom säkerhetssektorn.

Ordförande,

Som generalsekreteraren tidigare har rapporterat finns det en tydlig koppling mellan konflikter och sexuellt våld och människohandel efter konflikterna. Det handlar om sexuellt slaveri, tvångsarbete, handel med organ ... listan är lång. Jag kommer att fokusera på sexuellt utnyttjande – främst riktat mot kvinnor och flickor och pojkar.

Effekterna av människohandel som syftar till sexuellt utnyttjande skiljer sig från de skador som uppstår där människor utnyttjas i andra former av människohandel. Det oroande är övergreppen mot kvinnornas och flickornas kroppar.

Det är viktigt att uppmärksamma att människohandel innehåller ett tydligt könsperspektiv och att alla åtgärder mot människohandel bör ha en könsspecifik utgångspunkt.

Sverige vill betona vikten av att inte skapa legala marknader för människosmugglare. Det pågår en diskussion, både inom FN och på andra

håll, om huruvida prostitution bör ses som ett yrke. I diskussionerna används ofta begreppet sexarbetare. Sveriges ståndpunkt i frågan är tydlig. Prostitution kan aldrig betraktas som ett arbete. Prostitution är alltid ett utnyttjande. Sverige uppmanar fler länder att överväga lagstiftning som riktar sig mot den person som köper sex och erbjuder stöd till den utnyttjade personen. Syftet är att flytta fokus vad gäller brottshandling och skuld från den utnyttjade personen till den som begått gärningen. Kunskap om de egna rättigheterna, inklusive rättigheter om sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, är oerhört viktigt.

En annan viktig aspekt är ansvarsutkrävande i miljöer med pågående eller avslutade konflikter. Sverige stöder genomförandet av FN:s nolltolerans mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp.

Som ordförande i Säkerhetsrådets arbetsgrupp om barn och väpnad konflikt vill vi även betona barns särskilt utsatta situation i det här avseendet och peka på tvångsrekrytering av barn till väpnade konflikter som en av de värsta formerna av barnarbete. Mål 8.7 i de hållbara utvecklingsmålen uppmanar oss att avskaffa detta och vi måste fortsätta att aktivt arbeta för att uppnå detta mål. Vi behöver också fokusera på mål 5 om jämställdhet samt andra relevanta mål på agendan för en hållbar utveckling.

Sverige är stolt över att leda vägen i det globala partnerskapet för att stoppa våld mot barn. Det här är ett mycket viktigt initiativ och Sverige uppmanar fler länder att delta i partnerskapet.

Ordförande, jag vill avsluta med att säga att vi måste låta kvinnor och flickor själva bestämma över sina kroppar, sina liv och den egna framtiden, oavsett sammanhang. Fler kvinnor måste delta i både fredsbyggande verksamheter och åtgärder mot människohandel. Kvinnors berättelser, erfarenheter och lösningar måste vara en del av genomförandet av agendan för kvinnor, fred och säkerhet. Jämställdhet handlar om mänskliga rättigheter.

Tack för ordet.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av jämställdhetsminister vid FN:s säkerhetsråd, New York

Publicerad 15 mars 2017

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnérs tal om människohandel vid en öppen debatt i FN:s säkerhetsråd i New York, 15 mars 2017. Det talade ordet gäller.

Mr President, Excellences, distinguished participants, ladies and gentlemen,

Sweden aligns itself with the statement by the European Union and the statement by Norway on behalf of the Nordic countries.

Combating brutal human rights violations through trafficking in persons must be a priority for us all. It is our common responsibility. Sweden remains strongly committed to eradicating all forms of trafficking in persons. We would therefore like to congratulate the United Kingdom for organising this ministerial open debate.

Today's debate is important for many reasons. Firstly, we need to ensure this issue remains on the global agenda. Today's discussion builds on the momentum created under the Spanish Presidency of the Council. Secondly, we need to move forward with actions in line with Resolution 2331 (2016). Finally, trafficking in persons is a transnational threat, which requires a transnational response. The UN provides a unique forum for achieving this goal.

Mr President,

Human trafficking and various forms of slavery are flourishing. This is due to ongoing conflicts and the massive displacement of civilian populations, such as the situation in the Lake Chad Basin region, which the Council visited two

weeks ago. It flourishes because there are those ready to cruelly exploit persons in vulnerable situations.

The most effective way to end human trafficking is to address its root causes. The root cause is demand if men did not buy sexual services there would be no trafficking for sexual exploitation.

Preventing conflict and displacement before they occur and investing in equitable sustainable development for all are important measures in combating human trafficking. Existing international obligations relating to human trafficking and forced labour must also be fully implemented.

This Council has an important role to play in prevention, including through the Sustaining Peace agenda. In addition, peace operations mandated by this Council must see the role that organized criminal groups, as well as terrorist groups, play in perpetuating the unstable situations and conflicts that lead to human trafficking, and in human trafficking itself. Working on the ground to create accountable and effective security sector institutions can enhance the capacity of Member States to address these groups.

Mr President,

As the Secretary-General has previously reported, there is a clear nexus between conflict and post-conflict-related sexual violence and human trafficking such as sexual slavery, forced labour, organ removal, the list is long. I will focus on sexual exploitation – predominantly targeting women, and girls and boys.

The effects of trafficking for the purpose of sexual exploitation are different from the harm caused by trafficking for other forms of exploitation. Their seriousness is related to the specific ways in which the bodies of trafficked women and girls are abused.

Recognising that human trafficking has a clear gender dimension is therefore essential: all actions against trafficking should have a gender-specific approach.

Sweden wants to stress the importance of not creating legal markets for human traffickers. There is an ongoing discussion, within the UN, and elsewhere, about whether or not prostitution should be viewed as a profession; – the term sex worker is often used in these discussions. Swedish policy on this issue is clear. Prostitution can never be regarded as a job;

prostitution is always exploitation. Sweden urges more countries to consider legislation that targets the person who buys sex and offers support to the person being exploited – thereby shifting the criminal focus and guilt from the person being exploited, to the exploiter. Knowledge about one's own rights, including about sexual and reproductive health and rights, is crucial.

Another essential element is accountability in conflict and post-conflict environments. Sweden strongly supports the implementation of the United Nations zero-tolerance policy on sexual exploitation and abuse.

As Chair of the Security Council Working Group on Children and Armed Conflict we would also like to stress the particularly vulnerable situation of children in this regard and also highlight forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflicts as one of the worst forms of child labour. Target 8.7 of the SDG's asks us to eliminate this and we need to keep a strong focus on achieving this goal. We also need to focus on goal 5 regarding gender equality and other relevant goals of the Sustainable Development Agenda.

Sweden is proud to be a pathfinder country of the Global Partnership to End Violence Against Children. This is a crucial initiative and Sweden would like to urge more countries to join this partnership.

Finally, Mr President, we need to enable women and girls to decide over their own bodies, lives and futures in all contexts. We need to engage more women in both peace building activities and actions against trafficking. By implementing the women, peace and security agenda we can ensure that women's voices, experiences and solutions are brought to the table. Gender equality is about human rights.

Thank you

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér vid minnesgala för Fadime Sahindal, Stockholm

Publicerad 22 januari 2017 Uppdaterad 22 januari 2017

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnérs tal vid minnesgala för Fadime Sahindal på Berns i Stockholm, 22 januari 2017. Det talade ordet gäller.

Fadime Shaindal kommer för alltid vara en del av våra medvetanden och vår historia. Jag önskar att jag kunde uttala orden "det får aldrig hända igen", men jag är dessvärre allt för medveten om att våldet och förtrycket är högst verkligt här och nu, i Sverige och i världen.

Fadime var en ung människa som ville forma och leva sitt eget liv, något som för de flesta av oss är en självklarhet - för detta blev hon mördad.

Idag är det hedersrelaterade våld och förtryck som Fadime försökte att göra oss uppmärksammade på, en mer känd verklighet som vi måste förhålla oss till och bekämpa.

Jag kan garantera er att Sveriges regering är högst medveten om de problem vi har som nation, när det gäller hedersrelaterat våld och förtryck och vi arbetar med de verktyg som står till buds för en regering.

Vi tittar på lagstiftning, vi avsätter medel och vi ger uppdrag till relevanta myndigheter.

Regeringen har lagt en jämställdhetspolitisk skrivelse, den heter "Makt, mål och myndighet – feministisk politik för en jämställd framtid".

Skrivelsen innehåller en nationell strategi för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor. Där ingår givetvis arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck liksom prostitution och människohandel för sexuella ändamål.

- Våldsförebyggande arbete för att motverka destruktiva normer kopplade till maskulinitet, främst kopplingen mellan maskulinitet och våld får ett större fokus. Målet är att slaget aldrig ska utdelas, våldtäkten aldrig ske.

- En av åtgärderna i strategin är att regeringen avser att ändra i examensbeskrivningarna i högskoleförordningen för utbildningar där de studerande i sina framtida yrken kommer att möta våldsutövare och våldsutsatta. Professioner som möter våldsutövare och våldsutsatta i sitt yrke måste ha kunskaper om hur våld kan upptäckas, förebyggas samt vilka insatser som är effektivast.

- Vi permanentar de nationella uppdrag som hitintills har legat som tillfälliga regeringsuppdrag.

- Vi kommer ge uppdrag till lämplig myndighet att kartlägga det hedersrelaterade våldet och förtrycket.

- Vi utvärderar 2014 års lagstiftning mot barn- och tvångsåktenskap inklusive "överväga ytterligare straffrättsliga åtgärder.

- Vi kommer att genomföra en granskning av skolans sex och samlevnadsundervisning.

- Vi kommer att stärka det förebyggande arbetet mot hedersnormer.

- Vi kommer stärka återfallförebyggande arbete inom kriminalvården.

- Vi förfäras till exempel över de barn, oftast flickor som är gifta när de kommer till Sverige, men vi bör lämna en tanke åt att de finns och har funnits hela tiden, bara inte här mitt framför ögonen på oss. Världssamfundet skulle ha kunnat göra – så mycket mer.

- Många av er som har samlats här idag har hört mig tala förut och vet att jag har ett förflutet inom FN och UN Women. Det är omöjligt att inte tänka på att så mycket mer skulle gått att göra på ett internationellt plan, om inte motståndet mot flickors och kvinnors rättigheter ständigt är så kompakt eller "bara" väcker noll och inget intresse.

- Jag vill därför passa på att säga:

- Min och regeringens utgångspunkt är att barn inte ska vara gifta!

- Barnäktenskap är inte förenligt med svensk lagstiftning och innebär att

barnets rättigheter enligt Barnkonventionen åsidosätts.

Avslutningsvis:

- Jag kommer att bjuda in till en nationell samling tillsammans med Länsstyrelsen i Östergötland, som har regeringens nationella uppdrag att motverka hedersrelaterat våld och förtryck. Samlingen kommer att ske den 14 februari, på alla hjärtans dag. Fler aktiviteter och samlingar kommer att ske under året.

- Regeringen har det övergripande ansvaret, mycket av arbetet måste dock ske på lokal nivå och därför är ni civil-/frivilligorganisationer som både står som arrangörer för dagen, men även är närvarande – ovärderliga.

Sverige har en feministisk regering och jämställdhet är inte något som är villkorat, gäller vissa, på vissa ställen, eller på vissa tider. Jämställdhet och mänskliga rättigheter är något som gäller alla, över allt, hela tiden.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér om våldsprevention vid Université du Luxembourg

Publicerad 17 oktober 2016 Uppdaterad 17 oktober 2016

Jämställdhetsminister Åsa Regnér höll tal om Sveriges förebyggande arbete mot mäns våld mot kvinnor vid Université du Luxembourg, 17 oktober 2016. Det talade ordet gäller.

I am very happy to have this opportunity to speak about violence prevention and to hear about your work here in Luxembourg. Later today I will attend the 3rd International Conference on Men and Equal Opportunities. In Sweden questions of men and gender equality, or equal opportunities, is a priority for the government and one area of specific importance is gender based violence.

The Swedish government is preparing a national long-term strategy to prevent and combat men's violence against women to be decided later in the autumn of 2016. The strategy includes actions against domestic violence, honour related violence, and actions against prostitution and trafficking for sexual purposes.

The national strategy aims to improve the coordination of work to prevent and combat men's violence towards women within all relevant sectors. A large number of actions are being prepared within the framework of the new national strategy, for example new legislation to better protect children who are exposed or subjected to violence in intimate relationships, new commissions for government agencies concerning methods of identifying violence, risk and needs assessments, funding of NGO:s and government inquiries into specific issues. The target group for the strategy is decision-

makers and professionals at all levels within all sectors as well as the general public.

Violence prevention will be highlighted throughout the strategy. Specific focus will be on universal violence prevention targeting stereotypical norms of masculinity as a cause of violence. This is something that the Swedish NGO Men for Gender Equality (MFJ) is working with and I am glad that they are here today and soon will give a brief presentation of their work.

I strongly believe that to end violence we need a wide and constructive engagement of men and boys, as well as a confrontation with norms of masculinity that justify violence and limit women and girls' possibilities and choices in life.

An objective within the strategy is for our youth to be reached by work done on violence prevention. And in our new strategy we aim to reach all young people in Sweden. Schools and universities are central arenas for this task. Work to prevent violence also involves efforts within the correctional system and other fields of crime prevention. There already exists work in these areas in Sweden and new actions will also be taken in our new strategy. I am therefore also very interested in hearing about the experiences of working with men to prevent domestic violence here in Luxembourg.

In the area of men's violence against women, a priority in the work against prostitution is the work against the demand for purchasing sex.

Persons in prostitution must never be punished. The reasons for people being involved in prostitution may vary but is often related to poverty and/or that the person has been exposed to sexual assaults or other forms of sexual violence earlier in life. It must also be easy for persons in prostitution to seek help from police and social services and or voluntary support services that could help sellers to leave prostitution.

The best way to counter demand is through criminalizing the purchase of sexual services. Our assessment of the prohibition of the purchase of sexual services law shows that street prostitution has been reduced with 50 percent since the prohibition came in to force and there has not been an increase of the Internet based prostitution in comparison with other countries. The assessment also shows that the prohibition has been as powerful tool in shifting people's attitudes toward prostitution. Surveys both in Sweden and Norway shows that attitudes shift where the purchase of sex is criminalized, and a consistent majority in Sweden, over 70% of the population, think

purchasing of sex is unacceptable.

From our view, it is crystal clear who to blame for prostitution, which is the buyer, and who should be prohibited from buying the body of another human being with the intent to use hers or his body for sexual purposes.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér om e-hälsa vid universitetssjukhuset Charité i Berlin

Publicerad 07 oktober 2016 Uppdaterad 07 oktober 2016

Tal av barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér, om digitalisering av sjukvården och e-hälsa, vid universitetssjukhuset Charité i Berlin under Sveriges statsbesök den 7 oktober 2016. Det talade ordet gäller/Checked against delivery.

I would like to thank the representatives of Charité for having us here.

Today I will share a few thoughts about the Swedish perspective on e-health. The experience we have is a very dual experience.

On the one hand, Sweden has come a long way. We have one of the highest percentages of internet users in the world. We have given birth to start-ups that have become global brands, such as Spotify and Skype. Both the business and public sectors have largely digitised their activities.

This is also true to a large extent if we look at Sweden's health care sector. Close to 100 per cent of patient records are digitised, and the percentage of pharmaceutical prescriptions that are made through our national, digital system is almost as high.

Sweden has national quality registries that contain vast amounts of data on patient outcomes – a gold mine for research and development.

On the other hand, however, we can see that the Swedish health care sector does not fully utilise the opportunities offered by digitisation. We still have problems when it comes to non-user-friendly systems.

Perhaps one of the most fitting examples is that despite our high degree of digitisation, the fax machine is still a common tool in our hospitals and health clinics. Patient records are printed, faxed and re-digitised, for both technical and legal reasons.

On a more official level, we decided upon a vision for Sweden's eHealth policy earlier this year. The vision is that by 2025, we aim to be the best country in the world at using the opportunities offered by digitisation and eHealth in both health and welfare.

This is a vision for both the health care system and social services, jointly decided by the cabinet and the Swedish Association of Local Authorities and Regions.

The two most significant aspects of eHealth and digitisation in the health care system in Swedish eHealth policy are the following.

For patients: to be able to interact with the health care system and take part in their own care.

For professional healthcare workers: to have access to good clinical decision support systems, and efficient systems for accessing and recording patient information.

E-Health offers also great opportunities in Social Services. For instance; we are currently supporting the local authorities in developing user-friendly, technical solutions to increase the communication between clients and staff in social care for children and young persons. This will ensure more accurate course of action in these often difficult cases.

Looking forward, I am sure that new digital solutions within our social services can help improve the service given. Though we have to take into account that the solutions must be user-friendly and flexible enough to meet the needs of different groups of people. Sometimes those groups are savvy-tech kids, and sometimes not so-savvy-tech grandfathers in need of elderly care.

We are currently working on action plans to put this vision into practice. It is a joint commitment between the government and the local authorities. At the same time, considerable work is being done at national, regional and local levels in Sweden.

Both Swedish and international companies are taking part in this effort –

offering their competence and their solutions.

An example of this is an EU-initiated project in Hudiksvall municipality where a number of homes for elderly has been equipped with specially configured tablet for video communication. Healthcare personnel communicate through the tablet via moving image as an alternative to house visits. The provider of the technical solution is a Swedish company called nWise AB from Uppsala.

The best results are often achieved when we work together. This is true at both national and international levels.

This delegation trip and this visit are being conducted with that as a guiding principle.

Together we are here to learn from your experiences but hopefully also to share some of ours.

The private sector has always been a driver for development and we are looking forward to meeting companies, and also care givers and researchers, here in Germany that can stimulate and give us new ideas that we can use when we come back to Sweden.

Sweden and Swedish companies have much to share. But we also have much to learn. And that is why we are here.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér vid statspartsmöte om funktionshinder i New York

Publicerad 14 juni 2016 Uppdaterad 14 juni 2016

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér talade i FN:s Generaldebatt, vid det nionde statspartsmötet om implementeringen av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning den 14 juni 2016. Det talade ordet gäller.

Thank you chair,

I would like to thank the Secretariat for preparing this conference.

I also want to thank representatives for the Civil Society for your presence here today. Your contributions and valuable insights are crucial.

* * *

As Minister for Children, the Elderly and Gender Equality, and responsible for policies regarding persons with disabilities I am specially honoured to be here today.

I want to contribute to the work of developing modern welfare states. The model implies central aspects as rights issues, opportunities for influence and supporting and empowering the most vulnerable in society.

The Swedish Government is aiming for a society with reduced social, economic and political inequity. Increased gender equality and increased participation and accessibility in society benefits everyone.

Representing the Swedish feminist government, I truly welcome the clear references in the new agenda 2030 to gender equality and the empowerment of women and girls and the clear references to people with disabilities.

This is a break through.

Women and girls, men and boys must enjoy equal access to quality education, equal access to economic resources and have equal opportunities to political participation.

The Swedish government is ready to take its responsibility for the Agenda 2030 implementation both nationally and internationally. All cabinet ministers will be responsible for the implementation within their respective areas, in dialogue with the civil society.

* * *

It is an honour and privilege for me to celebrate the 10th anniversary of the adoption of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities.

During the 10 years since the adoption, progress has been made and more attention has been paid to the rights of persons with disabilities, both nationally and internationally.

Sweden has developed a strategy based on the Convention with an annual reporting to the Parliament. Sweden has also had its first dialogue with the Committee and has received recommendations in 2014.

We are about to incorporate the Convention of the Rights of the Child into Swedish legislation. This will strengthen also the rights for children with disabilities, we believe.

Implementing the Convention on the Rights of Persons with Disabilities is a continuous process that requires ongoing dialogue as well as systematic monitoring at both national and international levels.

Progress has been made but we also have challenges ahead of us, for example promoting gender equality, creating inclusive education, making the labour market more accessible and combatting negative attitudes. We should also be aware about challenges and possibilities which the global migration brings.

* * *

Mr Chair,

I want to specifically mention violence against women and children with disabilities. They are more often victims.

We have to take this into account in efforts to combat violence.

Also, I want to emphasize sexual and reproductive health and rights in the context of the Convention. Everybody's right to information, services and bodily integrity is crucial.

As Member States we have the primary overall responsibility to live up to our obligations and commitments by ensuring that the requirements of the Convention are fulfilled. We should be held accountable for any gaps in the implementation.

Efforts to strengthen rights for boys, girls, women and men are investments – and should be considered as such.

So, let us use this conference as a platform to continue the work on the full enjoyment of rights of persons with disabilities - Leaving no one behind and creating sustainable societies.

Thank You!

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér om jämställdhetsbudgetering vid OECD-möte, Stockholm

Publicerad 09 juni 2016 Uppdaterad 09 juni 2016

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér höll ett anförande vid OECD-mötet för Working Party of Senior Budget Officials (SBO) som hölls på Tekniska Museet i Stockholm, den 9 juni 2016. Det talade ordet gäller.

Ladies and gentlemen, I am proud to address this meeting of the OECD as Minister for Gender Equality, representing a feminist government, and talk to you about gender budgeting. We, in declaring ourselves a feminist government, are committed to making a difference in people's lives: to promote gender equality with a policy agenda that combats inhibitive gender roles and structures, so that women and men, boys and girls can live their lives to their full potential. It is a matter of recognizing gender inequality, that women and men do not have access to resources and power on equal terms, and committing to make a change.

In this endeavour we recognise the crucial role that economics play. To advance gender equality in society, not only here in Sweden, but everywhere, we must allocate adequate resources to that end.

Sweden's feminist government is now stepping up our ambitions to make a change, and achieve our goal of a gender-equal society in which girls and boys, women and men are given the same power to shape society and their own lives. That goal requires dedicated work and we are realising it through choice of priorities, paths and allocation of resources, that promotes gender equality.

Gender equality is an engine driving social development and genuine change in society and people's lives. Gender equality is a prerequisite for sustainable economic development, as well as development of the labour market, and the welfare state. It is clear that gender equality is part of the solution to many of the challenges we face in our societies today. Hence, including gender equality in policy making is smart – it makes better use of resources spent and it makes policy more efficient. Gender equality is also a matter of human rights, of democracy and of justice. It is not a gift to women.

In Sweden, we have a telling experience that demonstrates the connection between economic reforms, allocation of resources and the advancement of gender equality in society: In the 1970's important reforms were implemented within the labour market and social policy, such as separate income taxation [for wife and husband]; gender-neutral parental leave; and development of affordable public childcare. These reforms pushed gender equality, and increased women's access to the labour market on an equal footing with men. Women gained access to gainful employment, and greater financial independence, which increased their well-being and bargaining power in the household. These reforms also contributed to the development of a modern welfare state in Sweden.

Gender equality has contributed to Sweden's high levels of employment and growth. But it has not happened by itself; it is largely the result of political decisions. There needs to be commitment to create fair and gender equal conditions for women and men, girls and boys. Ladies and gentlemen, as Senior Budget Officials you all play important roles in this. You can make a difference.

To achieve gender equality the strategy of gender mainstreaming is crucial. Gender equality is created where resources are allocated, where standards are set and where decisions are made. In a feminist government, each minister is also a minister for gender equality, responsible for the advancement of gender equality in their policy areas. As the Minister responsible for gender equality policy, I work with my colleagues in the government to ensure that we continue to develop our feminist policy and work strategically to achieve real change.

While gender mainstreaming is an essential tool it must be combined with special measures for gender equality. This dual approach is necessary to move ahead on gender equality. While we must include a gender perspective when formulating reforms and developing policy we must also be willing to implement specific policies and actions - and spend money - targeting gender

inequality. For Sweden, this dual approach has been a strategic choice for implementation of gender equality policy since the mid- 1990's.

Economic policy is crucial for shaping living conditions; how resources are distributed and what is considered important and is prioritised has a major effect on women's and men's lives and conditions. The budget process and the Budget Bill are of key importance in realising the government's policy and it is therefore imperative that all budget work is conducted so that effects and consequences for gender equality is taken into consideration when decisions are made about policy direction or distribution of resources.

Consequently, gender budgeting is an important part of the government's efforts to implement a feminist agenda. Economic policy in Sweden is to be used to increase economic equality and support advancement of gender equality in society. An extensive effort to further develop gender budgeting in the state budget is now under way in Sweden. We define gender budgeting as an application of gender mainstreaming in the budgetary process. Thus, a gender perspective must be included in the preparation of the government's Budget Bill from the outset, and by the actors normally involved in the process.

Our renewed focus on gender budgeting has resulted in improved and more extensive gender equality analysis and a more systematic use of statistics disaggregated by sex, among other things.

However, it is not enough that we conduct an analysis of gender impact for a specific policy, and we must not stop at just presenting statistics disaggregated by sex. The conditions that apply to women and men, girls and boys must inform our policy making. As policy makers we have an obligation to use the data we have at our hands, to rectify gender inequality that we see.

To move from words to action, we must make gender equality part of all policy making and we need to allocate adequate resources to implement policy for gender equality. To this end we have initiated a work to formulate objectives for gender equality in several highly prioritised and strategic policy areas. These objectives constitute a way to make concrete how we can move forward on implementation of our gender equality policy goals, and realise the government's feminist aspirations. Customised policy objectives and actions for gender equality, along with indicators to follow up the result, have been formulated. These strategic policy areas are labour market, health and social policy, education, foreign and development policy,

and juridical policy.

The Swedish government has recently taken important steps to ensure that the preparation of the Budget Bill for 2017 is gender mainstreamed. Among other things, we have a formalised requirement [in the budget circular] that policy proposals and reforms presented in the Budget Bill must be based on gender equality impact analyses, and new policy should be developed with a gender-sensitive approach.

Moreover, a step-by-step guide on how to conduct a gender equality analysis [in the budget process] has been developed, and trainings are provided for officials in the Government Offices. Policy statements and formal requirements are important but we must also provide hands-on, operative support to people in our organisations.

Let me illustrate the significance of a gender analysis in policy development, with an example from the realm of education: in Sweden school results differ significantly between girls and boys, girls perform well and get good grades while boys lag behind. Girls, on the other hand, suffer from stress related health issues, and report a higher degree of socio-psychological problems than their male peers. So, measures to deal with these challenges must take gendered differences into consideration: health work in schools and efforts to improve school results must be designed so that they are apt for the needs and conditions of both boys and girls.

The Swedish government will now continue to enhance our work with gender budgeting, with a view to ensuring that policy will contribute to gender equality. A feminist government's policy agenda must be paired with allocation of resources and a true commitment to making a change.

Ladies and gentlemen, I am convinced that we need to work with gender budgeting to move ahead on gender equality, create sustainable growth, development, and social justice. I hope that this afternoon will present an occasion to exchange thoughts, ideas and experiences that will inspire us to take new steps towards gender equal budgets. Investments in gender equality are investments in the future. Half of the world's talent must have the opportunity to blossom.

Thank you.

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér vid högnivåkonferens mot barnaga, Wien

Publicerad 01 juni 2016 Uppdaterad 01 juni 2016

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnér talade vid den internationella högnivåkonferensen Towards Childhoods free from Corporal Punishment i Wien, 1 juni 2016. Det talade ordet gäller.

Mr. President, Her Majesty, Ministers, Ambassadors, Special Representative of The United Nations Secretary-General On Violence Against Children, Distinguished experts, Ladies and gentlemen,

Thank you all for attending this global high-level conference - Towards Childhoods free from Corporal Punishment.

Let me congratulate our hosts, the Austrian government, for very fine arrangements and a much inspiring conference here in beautiful Vienna.

I am very proud that Sweden is a part of this truly global process, where leaders of the world join together in committing to end corporal punishment of children.

Today, 49 states have prohibited all corporal punishment of children, including in the family home. And, at least 54 more states have expressed a commitment to full prohibition. Still there is a long way to go. According to The Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children, only 10% of the world's children are fully protected in law from all corporal punishment.

***

Almost 40 years ago, the Swedish world famous author Astrid Lindgren asked how we, as human beings and as a society, could learn to distance ourselves against using violence. I think that we all can agree upon that this remains a much urgent question. Her own answer was that it has to start with the children, as the children of today will eventually take the running of our world.

Astrid Lindgren thought that what decides if a child was going to become a warm, open and trusting person or a callous and destructive one, was up to those who bring the child into the world. Astrid Lindgren corresponded to Goethe' belief that: "Uberall lernt man nur von dem den man liebt."

Today, her thoughts on these issues to a large extent have been verified by research, demonstrating that adults who hit their children in the name of discipline usually began doing so because they themselves were hit as children.

***

According to article 19 of the Convention on the rights of the child, the child has the right to be protected from all forms of violence. The UN Convention on the Rights of the Child is a powerful document. But it only has the power we, as leaders and representatives, give to it. That's the core reason for my government's work of making the convention Swedish law.

***

We have to acknowledge that not all children grow up in an environment free from violence. Sweden has long supported the The Special Representative of the Secretary-General on Violence against Children, Ms Marta Santos Pais. Let me express our appreciation of her work and her initiative The High Time to End Violence against Children.

Considering the many challenges ahead of us and the need for global action, the Swedish government welcomes that the elimination of violence and exploitation of children are explicit goals in the Agenda 2030.

We are very positive of the establishment of a Global Partnership to end violence against children in order to support the implementation of these goals. It is our hope and belief that this Global partnership can bring together governments, civil society and the private sector to promote and protect the rights' of the child all over the world. Sweden has expressed interest in

participating in the partnership as a pathfinder country.

As such, we will share good practices and experiences with others. As many of you know, Sweden was the first country in the world to prohibit all corporal punishment of children. This legislation, combined with sustained public education and awareness-raising of the law and of children's right to protection, together with promotion of positive, non-violent relationships with children, has proved to be effective. Hopefully, others can learn from our experiences.

***

At the same time, we need to learn as well. Being minister not only for children but for the Elderly and Gender Equality as well, I would especially like to draw attention to the relation between gender equality, violence against women and violence against children. This is something that I think we need to increase our knowledge about in order to successfully take measure against violence against children.

A Norwegian study on gender equality among Norwegian parents found that gender-equal childhood homes were characterised by a lower level of violence. In fact, the risk of violence in "father-led" homes was almost three times greater than in gender-equal homes.

As minister for children, gender equality and the elderly, I very agree with the conclusion of the Norwegian study, that what is "best for the children" cannot be isolated from issues of gender equality and democracy among adults."

The Swedish government currently works on a national strategy for a national strategy against men's violence against women. No doubt, this work will be beneficial for children as well.

***

Let me conclude by once again express my gratitude to our host, the Austrian government and the distinguished experts who have participated at this conference. I think that these days illustrate that if we work together to strengthen children's rights, protect children from all kinds of violence, supporting parents and building sustainable and equal societies, the results can be truly amazing.

Thank you.

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér vid Hörselskadades Riksförbunds kongress, Linköping

Publicerad 27 maj 2016 Uppdaterad 27 maj 2016

Barn-, äldre- och jämställdhetsminister Åsa Regnérs invigningstal vid Hörselskadades Riksförbunds (HRF) kongress i Linköping, 27 maj 2016. Det talade ordet gäller.

"Personer med funktionsnedsättning ska ha möjlighet att verka i vardagen på lika villkor vad gäller delaktighet och tillgänglighet. Hinder för människors delaktighet i samhället ska rivas. Det är en fråga om jämlikhet och rättvisa."

Orden känner ni förstås igen. Det är statsministerns ord i regeringsförklaringen 2014. Det är ord som skapar förväntningar. Det är ord som förpliktigar. Det gäller för alla ministrar och för oss som arbetar för regeringen. Det gäller förstås inte minst för mig, som har samordningsansvaret för de här frågorna.

Jag är därför jätteglad att jag har fått möjligheten att komma hit idag och tala om regeringens politik på funktionshinderområdet.

Funktionshinderpolitiken är egentligen alla politikområden. Det handlar om jobb och skola, om samhällsbyggnation och sjukvård, om barndom och äldreomsorg. Det handlar, inte minst, om mänskliga rättigheter och om en socialt och ekonomiskt hållbar utveckling.

Jag ska återkomma till det, men jag vill först mycket kort nämna att jag sett ert remissvar kring förslaget om tolktjänstlag och den skarpa kritik ni där framför. Jag kommer inte att gå in på det i mitt svar här idag, men eftersom det är en stor fråga för er och eftersom kritiken är stark tycker jag det skulle

kännas märkligt att inte nämna det.

Jag vill också nämna att jag sett era forskningspolitiska förslag, som ju delvis berör mina myndigheter även om mycket ligger hos utbildningsdepartementet förstås. Spännande och viktigt arbete ni gjort där.

Jag vill säga att jag verkligen uppskattar er röst i debatten i allmänhet men också specifikt i den här frågan. Den är väldigt viktig.

Idag känns det också naturligt att börja med att säga några ord om den utredning av LSS och assistansersättningen som regeringen tillsatt. Det är förstås en viktig del av funktionshinderspolitiken.

LSS-utredningen

Personlig assistans och lagen om stöd och service (LSS) är viktiga medel för att omsätta de målen samt rättigheterna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning i praktisk handling.

De har inneburit att många människor med funktionsnedsättning kunnat och kan leva sina liv med ett bättre stöd och i större delaktighet. Att var och en får stöd med sina behov så att hon eller han kan leva i delaktighet är en viktig del av den svenska modellen. Vi kan vara stolta över ambitionerna med personlig assistans och LSS. Vi kan känna oss säkra på att det för många människor gett större delaktighet och självbestämmande.

Men vi måste också se och agera utifrån de brister som finns. Å ena sidan bristerna i träffsäkerheten. Jag möter allt för många som beskriver hur de idag inte får sina rättigheter till godsedda, hur det finns inlåsnings effekter i exempelvis daglig verksamhet. Vi vet att domar lett till att tillämpningen inom vissa delar av LSS, exempelvis vad gäller ledsagning, blivit snävare och därmed ökat risken för minskad delaktighet för personer med synnedsättningar.

Å andra sidan finns det den som politiska debatten ofta handlar om, de ökade kostnaderna. Kostnaderna för assistansersättningen har på ungefär tio år fördubblats samtidigt som antalet personer som får assistans inte alls ökat i samma utsträckning.

Det är mot den beskrivna bakgrunden som vi idag tillsätter en översyn av LSS och av assistansersättningen som ska utveckla insatserna och göra lagstiftningen mer ändamålsenlig.

Ett universellt utformat samhälle

Men trots att den funktionshinderspolitiska debatten lätt hamnar i att handla om assistansersättning och trots att LSS och assistansersättningen är otroligt viktiga, är funktionshinderspolitiken mycket större och vi håller just nu på med arbetet med den nya funktionshinderspolitiken.

Ett samhälle som håller ihop, ett universellt utformat samhälle, är ett samhälle som ser varje individ och skapar generella lösningar som inkluderar så många möjligt, så långt det är möjligt.

Jämlikhet, jämställdhet och barnets rättigheter

Den nya funktionshinderspolitiken kommer att vara en del i arbetet för ett mer jämlikt samhälle. Vi vet att det idag finns en ökad risk för fattigdom för personer med funktionsnedsättning. Det finns ökad risk för psykisk ohälsa. Det är bara två symptom som visar att vi är en bit ifrån målet om jämlika livschanser.

Jämställdhet måste också bli en tydligare del av politiken. Flickor, pojkar, kvinnor och män med funktionsnedsättning ska ha lika makt och möjlighet att forma sina liv.

Idag finns till exempel osakliga skillnader i behovsbedömning mellan flickor, pojkar, kvinnor och män. Män får i snitt fler timmar beviljade i assistansersättning. Det är ett exempel av många på hur olika rättighetsperspektiv på politiken kan komplettera varandra och synliggöra strukturer i samhället.

På samma sätt ska barns rättigheter genomsyra funktionshinderspolitiken. Barn är alltid i första hand barn och deras bästa ska vara i centrum. Deras åsikter ska tillmätas samma betydelse som vuxnas.

Det pågår, som ni vet, ett viktigt arbete med att göra barnkonventionen till lag. Det kommer förstas att påverka och stärka alla barn. Oavsett funktionsförmåga. Det ställer också ökade krav på kunskap om barns rättigheter hos såväl oss vuxna som hos barn.

Utmaningar och regeringens arbete

Idag står vi en bit ifrån regeringens målbild om ett samhälle som håller ihop.

På funktionshinderområdet har det för länge gått för långsamt. Det innebär samtidigt att det finns det stor potential att skapa förändring.

För att det arbetet ska lyckas krävs både att vi har en tydlig riktning, och att vi får en klar bild av hur vi bäst når dit.

Ändamålsenlig styrning och prioriteringar

Enligt konventionen betyder universell utformning sådan utformning av produkter, miljöer, program och tjänster att de ska kunna användas av alla i största möjliga utsträckning utan behov av anpassning eller specialutformning.

Hur bygger vi ett samhälle enligt den principen, som är användbart och tillgängligt för alla så långt det är möjligt? Var och i vilka processer måste kunskapen komma in och hur skapar vi effektiva verktyg för universell utformning?

Det handlar om något så grundläggande som att veta att de system och lösningar vi har och tillsätter lever upp till de ambitioner vi formulerat. Att de är tillgängliga och användbara.

"Hinder för människors delaktighet i samhället ska rivas. Det är en fråga om jämlikhet och rättvisa". Det ska genomsyra alla politikområden. Två områden som är helt avgörande är förstås arbete och utbildning.

Arbete

Arbete ger förutsättningar för delaktighet, inte minst ekonomiskt och socialt. Möjligheter till delaktighet och arbete ska gälla alla, oavsett funktionsförmåga. I ett inkluderande och hållbart samhälle arbetar alla som kan.

Det låter självklart när vi säger det, men idag står personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga för mer än en fjärdedel av alla inskrivna på Arbetsförmedlingen. En fjärdedel. Det är en häpnadsväckande siffra.

Regeringen har inlett ett viktigt arbete för att förbättra matchningen för att fullt ut ta tillvara all kompetens. Ingen människas vilja att utbilda sig, förbättra sin kompetens eller gå framåt i karriären ska förlösas. Ingen ung människas hopp och förväntan ska sina.

Regeringen har också tillsatt Delegationen för unga till arbete som verkar för att arbetsmarknadspolitiska insatser mot ungdomsarbetslöshet ska få större genomslag på lokal nivå. Och eftersom unga med funktionsnedsättning är en stor del av gruppen unga arbetslösa och eftersom vi vet hur viktigt det är med de första åren i arbetslivet så förstår ni vilket otroligt viktigt jobb den här delegationen står inför.

Utbildning

Det går inte att tala om delaktighet och arbete utan att också tala om utbildning. Det vi genom skolan lägger grund för påverkar oss resten av livet.

MFD har kartlagt och visat att skolorna brister i att ge elever särskilda stöd. De brister också i att ge lärarna kompetens och möjlighet att ge det stöd som behövs.

Regeringen prioriterar nu tidiga insatser för alla elever och fler specialpedagoger. En räkna-läsa-skriva-garanti, för alla elever oavsett funktionsförmåga, ska tas fram. Komvux ska bli tillgängligt för de vuxna som behöver det 2017.

Det är viktiga steg för att ge alla människor förutsättningar att välja sin väg i livet. Likväl som det är viktiga steg för att minska arbetslösheten.

Avslutning

I Sverige ska du ha rätt att vara precis den du är. Samhället ska vara till för alla människor och ge lika makt, förutsättningar och möjligheter, vem du är. Alla barn ska ges lika goda livschanser. Det samhälle jag talar om är ett samhälle baserat på mänskliga rättigheter, på delaktighet och på mångfald.

Det handlar i första hand om generella, universella, åtgärder men när det behövs också om individuella åtgärder. Alla ska få det stöd den behöver för att vara delaktig i samhällslivet. Hinder för människors delaktighet ska rivas.

Vi behöver tillsammans göra en resa. Vårt samhälle ska vara ett inkluderande samhälle för alla.

Tack så mycket!

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av jämställdhetsminister Åsa Regnér vid Women in Parliament 2016, Jordanien

Publicerad 06 maj 2016 Uppdaterad 11 maj 2016

Women in Parliaments Global Forum 2016 Amman,
Jordanien, 5 maj 2016 Det talade ordet gäller.

Ladies and gentlemen, distinguished delegates and excellences in the audience and in the panel,

Our world is bleeding. We are faced with unprecedented humanitarian needs and levels of global forced displacement. Today, more than 59,5 million people are displaced worldwide as a result of persecution, conflict, generalized violence, or human rights violations – the highest number since the Second World War. UNHCR estimates that the average length of displacement has stretched to around an astonishing 17 years. This means that for many, becoming displaced is a life sentence.

This situation certainly concerns us all – and is a fitting reminder as we speak about Flight and Migration. It is also a fitting narrative for me as the representative of the world's first Feminist Government.

Among the unprecedented numbers of refugees and internally displaced people, there are tens of millions of women and adolescent girls. Natural disasters and conflict impact women, girls, men and boys differently. In crises, patterns of gender discrimination can be exacerbated leaving women and girls uniquely vulnerable. The risk for women and girls to become targets of sexual and gender based violence is furthermore multiplied. A specific vulnerability in some contexts is child marriage.

Policy answers to the current refugee crisis need both short-term and long-

term interventions.

In the short-term, all humanitarian responses should include a gender perspective and address the occurrence of sexual and gender based violence, a key protection concern and lifesaving activity. Sweden is honoured to take on the leadership of the "Call to Action on Protection from Gender-based Violence in Emergencies". A central priority is to promote the inclusion of the initiative's principles and actions in the outcomes of the World Humanitarian Summit.

We must all increase our efforts to prevent and respond to gender-based violence in humanitarian settings. The Call to Action constitutes an important platform for this work. I encourage all those here present today – governments, parliamentarians and other stakeholders - to join the Call to Action and to make concrete commitments to implement the initiative's Road Map.

In the long-term, it should be underlined that women should not be seen only as victims, but also as important actors for peace, stability, security and prosperity. Therefore, I want to emphasise that the agenda on women, peace and security is a top priority for the Swedish Government. For Sweden, the women, peace and security agenda is about promoting change. For that to happen it takes committed and pro-active political leadership. We need to act differently to create peaceful and secure societies for all. It is precisely at times like these – times of crisis and unrest – that we must not hesitate, but instead be persistent in our efforts to strengthen women as agents for peace.

The rights of women and girls must be ensured in their countries of origin, along the migrant route, as well as in the country of destination.

I look forward to further discussion on this theme by our distinguished panellist.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Åsa Regnérs tal om mänskliga rättigheter

Publicerad 03 maj 2016 Uppdaterad 03 maj 2016

Aman, Jordanien 4 maj 2016 Talade ordet gäller.

Lorem Ipsum

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér vid FN:s kvinnokommissions årliga möte

Publicerad 16 mars 2016 Uppdaterad 16 mars 2016

FN:s högkvarter, New York 15 mars 2016 Det talade ordet gäller.

Mr/Madam Chair,

Excellencies,

Distinguished delegates,

It is an honour for me to address the 60th session of the Commission on the Status of Women. Sweden aligns itself with the statement made by the Netherlands on behalf of the European Union and its Member States.

Sweden regards this year's CSW session as an occasion for a strong and resolute reaffirmation of the 2030 Agenda and of the Beijing Declaration and Platform for Action. The adoption last year of the 2030 Agenda is an achievement for UN-led multilateralism. Sweden is fully committed to engaging with other Member States, and all stakeholders, to ensure its effective implementation both nationally and internationally.

Mr/Madam

Sweden has a feminist government. This reflects a strong commitment and strong leadership. The Swedish Prime Minister clearly stated his intention to increase gender equality in the Statement of Government Policy.

One of the expert reports on this year's session points out that the lessons of the last three decades have taught us that the state has a key role to play in facilitating a development strategy that promotes gender equality. I am

firmly convinced that this is the case. In Sweden, the welfare state has played a pivotal role in advancing gender equality, which has yielded substantial social and economic returns.

In the creation of the Swedish welfare state, gender equality has been a major factor in many reforms, and particularly important in the labour market. Access to affordable child care services and a more equal division of parental leave have been essential for women's and men's participation in the labour market. So have individual taxation and sexual and reproductive rights, including abortion rights. All these reforms have had an important impact on women's earnings, well-being and bargaining power in the household.

Gender power relations and traditional gender stereotypes of masculinity associated with violence stand in the way of women's and girls' empowerment and gender equality. This is why, we as leaders, must focus much more on the root causes of violence. More effective prosecution of perpetrators is essential, as is a greater emphasis on lowering the threshold for men to seek help to change their violent behaviour. We also need to invest in violence prevention in schools and municipalities to change norms and attitudes associated with destructive masculinity, violence and sexist behaviour.

To promote healthier gender norms to engage men and boys has been shown to reduce men's violence against women and children.

Mr/Madam Chair,

Sweden will continue to stand up for the rights of all women and girls. Their access to sexual and reproductive health and rights, including contraception and safe and legal abortion are crucial. Sweden is deeply concerned that every year (more than half a million) women die in pregnancy and childbirth, or from unsafe abortions that disproportionately affect poor women. Investments in these areas are investments in women's empowerment, in social justice and in human rights. Unfortunately, women and girls have been let down in many parts of the world in this respect. They pay a high price for religious and political fundamentalism.

Like many other countries around the world, Sweden is currently providing security and safety to people fleeing war, persecution and oppression.

For women and adolescent girls, a crisis can lead to even greater risks of

gender-based violence, including sexual violence, early marriages, and unintended and unwanted pregnancy. Sweden reaffirms its commitment to UN Security Council resolution 1325 and subsequent resolutions. While important steps have been taken, women are still underrepresented in peace building efforts and in peace negotiations. Therefore, within the framework of our feminist foreign policy, we have increased our contribution to women, peace and security issues, with a specific focus on promoting women's participation in mediation and peace processes.

Sweden is deeply concerned about the rise of new forms of extremism and fundamentalism that often have the explicit aim of suppressing women's and girls' enjoyment of their human rights, including honour related violence and oppression. The Swedish Government therefore stresses the importance of incorporating a gender perspective in all measures to prevent violent extremism.

Ladies and Gentlemen,

Investments in gender equality are investments in democracy and economic growth for the future. As stated in both the 2030 Agenda and in the Addis Ababa Action Agenda, domestic resource mobilisation and political will is crucial in financing for sustainable development. Governments must allocate resources to set clear targets and to take action.

Let us continue to work together to ensure that we fulfil the commitments we made in Beijing and Cairo over 20 years ago and in New York last year. And let us recall that the empowerment of women and girls is the empowerment of all humanity!

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal till minne av Olof Palme av statsråd Åsa Regnér på svenska konsulatet i Lima, Peru

Publicerad 28 februari 2016 Uppdaterad 28 februari 2016

Speech given at the Swedish Consulate in Lima, Peru, on 22 February 2016 Check against delivery.

'From Vietnam to Nicaragua, from El Salvador to Palestine, from Sahara to South Africa, across the face of the globe, the flags hang limp and half-mast in loving memory of this giant of justice who had become a citizen of the world, a brother and a comrade to all who are downtrodden.'

- Oliver Tambo (President of the African National Congress, 1986)

Few Swedish politicians are as widely known and renowned throughout the world as Olof Palme. His anti-colonialist and pro-democracy views and actions attracted admiration and support across much of the world.

However, those same views made Olof Palme a controversial figure, both in Sweden and on the international stage.

His style of politics was characterised, above all, by the championing of pacifism and respect for human rights. At global level, Palme was an ally to developing countries. He condemned the abuses of dictatorships on the right and the left, criticising the United States for its bombing of civilians in the Vietnam War, as well as the Communist dictatorships of the Soviet sphere. He supported the government of Salvador Allende, the cause of the Palestinian people and the Czechoslovak uprising of 1968. He spoke out for the boycott of the South African Government during apartheid.

In short, Palme was the founder of Sweden's activist foreign policy. For him,

its position as a neutral country between opposing Cold War blocs was no reason to keep quiet. On the contrary, he recognised the opportunity to play the role of mediator. His views and actions in the international arena prompted admiration and debate. He gave legitimacy to and generated international respect for the social democratic model.

At home, Olof Palme worked to strengthen the Swedish welfare system, which had come into being at the beginning of the 20th century. The success of the Swedish model continues to be measured by falling income inequality between the different social classes. Palme enabled those who had previously been excluded, vulnerable sections of the population and minorities, to participate in various areas of society.

During his time as Prime Minister, he carried out reforms to improve working conditions, including employee involvement in decision-making and a 40-hour working week, and introduced state pensions from the age of 65.

He brought in separate taxation of husbands and wives and a new abortion law, and expanded state childcare provision, through both public day nurseries and paternity leave. These reforms created the conditions for women to be able to enter the job market, which was crucial to the improvement of their status in Swedish society.

Olof Palme's legacy is still evident in Swedish politics today. Support for a welfare state, the rule of law, global solidarity and gender equality remain fundamental pillars of our society.

Since the World Conference on Women in Beijing, now 20 years ago, the gender equality agenda has been gaining ground all over the planet. However, progress has been too slow and lack of political will has seen insufficient funding granted for the implementation of a gender equality policy in every country.

The present Swedish Government is the first feminist government in the world. We are working to change this situation, in Sweden and in many countries around the world, as well as within the European Union and the United Nations.

Thirty years ago, on 28 February 1986, the Prime Minister, Olof Palme, was assassinated by an unknown killer while walking around central Stockholm with his wife after leaving a cinema.

Following his death, Anna Lindh, later Foreign Minister, said: 'A person can be killed, but ideas cannot. Your ideas will live on through us.' Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Inledningstal av statssekreterare Pernilla Baralt vid dialog med FN:s kommitté för Kvinnokonventionen om Sveriges jämställdhetsarbete

Publicerad 26 februari 2016 Uppdaterad 26 februari 2016

Geneva, 19 februari 2016 Opening statement by
Pernilla Baralt, State Secretary to Minister Åsa Regnér,
Government of Sweden, at the sixty-third session of the
Committee on the Elimination of Discrimination against
Women. Check against delivery.

Madam Chair,

Distinguished members of the Committee,

Ladies and gentlemen,

It is an honour for me and for the Swedish delegation to present Sweden's combined eighth and ninth report on the implementation of the CEDAW Convention.

This dialogue is of great importance to my Government, not least because we are a feminist Government. With this clear statement come high expectations both from us and from society at large.

The composition of our delegation reflects the broad mandate and scope of Sweden's policy for promoting gender equality in all areas of governance. I am joined by representatives from seven ministries who are all actively involved in the implementation of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women.

Gender equality is a fundamental matter of human rights, democracy and social justice. It is also a precondition and a driver for sustainable growth and for sustainable welfare.

To combat the discrimination against women and girls is also crucial to reach the goals of the new 2030 Agenda.

To fight discrimination against women and girls and to reach gender equality is a means to ensure that every girl and boy, every woman and man, can reach their full potential.

We are committed to take decisions and to allocate resources to promote real change, in the daily life of women and men.

Sweden was among the first countries to ratify the Cedaw Convention in 1980. Since then a large number of important laws and transformative policies have laid the foundation for the level of gender equality we have today. This progress has to a large extent been driven by the women's movement.

The Swedish Government is proud of our record on gender equality. However, we acknowledge that women and girls are still at a disadvantage relative to men and boys. We therefore welcome this opportunity to be reviewed and to engage in today's dialogue on how to fulfil the obligations of the Convention.

We as a government will also - together with NGOs - step up our efforts to make the convention more known. As a first step we will translate and distribute the concluding observations.

Madam Chair,

Distinguished experts,

Since Sweden presented its combined eighth and ninth CEDAW report in 2014, a new Government has taken office.

I would like to take this opportunity to highlight some of our priorities and initiatives.

Gender mainstreaming is the main strategy to implement gender equality and achieve the national gender equality objectives.

Vital for the success of gender mainstreaming is strong leadership. It has therefore been crucial that the Prime Minister, Mr Stefan Löfvén, is committed and outspoken on the importance of gender equality. Each minister has the task to deliver on gender equality. It is everyone's responsibility. Training on gender mainstreaming has been provided to all ministers and state secretaries as well as to key government officials.

Engagement is important but so is competence and knowledge on gender mainstreaming. Our feminist government has initiated extensive work to ensure that gender equality has a broad impact in all policy areas. Objectives and indicators to monitor progress have been set in all key policy areas. This is also important when it comes to communication and in order to be held accountable as a Government.

Another initiative is the Government's programme to strengthen gender mainstreaming of government agencies. Since we took office the number of agencies has increased from 18 to 60.

The national budget is a key tool to reach gender equality.

Ahead of the 2017 budget Bill the Ministry of Finance has stated that all measures provided by the various ministries must include a gender equality analysis.

In 2014 the Government commissioned an inquiry to review the gender equality policy objectives and assess gender equality progress over the last ten years. A government communication is now being prepared to be presented to the Swedish Parliament in September 2016. The aim is to have a systematic approach and to move from projects to sustainable programmes.

Madam Chair,

Most of the decisions that impact the daily lives of girls and boys, women and men are taken at the local level: in school, social services and health care. The Government has taken an active role in supporting municipalities and regions in their efforts to mainstream gender into their public services. One example is an agreement between the Government and Swedish Association of Local Authorities and Regions to implement measures that involve men and boys in gender equality activities at local level.

The fight against all forms of discrimination is one of the key human rights objectives of my Government. This includes all forms of discrimination

based on sex, transgender identity or expression, ethnicity, religion or other belief, disability, sexual orientation or age. Persons exposed to discrimination on multiple grounds are particularly vulnerable.

An effective legal framework is important in combating discrimination. An inquiry has been appointed and they will propose ways of better streamlining anti-discrimination efforts.

To combat discrimination will also be an important part of the new Government policy on disabilities. As well as to make the Cedaw Convention more well known.

As part of Sweden's efforts to strengthen the protection of national minorities, the national strategy for Roma inclusion has a gender equality perspective. In addition, the Sami Parliament is preparing a new action plan on gender mainstreaming. It is intended for both staff, members of the Parliament and the Sami public at large.

Distinguished members of the Committee,

Madam Chair,

I now turn to a few of our policy priorities.

Let me start by underlining that gender equality is not just a 'women's issue'. It is a responsibility of and a benefit to the society as whole. It requires the active contribution and input from women and men, girls and boys.

For instance we have recently introduced a third month of parental leave reserved for each parent. It has a positive impact on men's role as fathers and on women's employment. It also enables the access of the child to both parents.

A top priority is to combat men's violence against women. Despite extensive work, crime data show that men's violence against women is still a very serious societal problem.

The Government is presently preparing a new holistic strategy to end men's violence against women. It will be guided by a set of objectives and indicators to enable improved evaluation and follow up results.

In order to stop men's violence against women, the Government is investing in violence prevention measures involving schools, counselling centres for

perpetrators and rehabilitation programmes for male offenders, provided by the Prison and Probation Service.

Furthermore, the Government has allocated more than EUR 10 million per year to women's shelter organisations, including shelters for women with substance abuse, women with disabilities and women trapped in prostitution or human trafficking for sexual purposes.

Women with disabilities are an integrated part of all general programmes targeting violence against women.

The Swedish Agency for Participation has also recently been commissioned to prepare a specific action plan targeting this group.

Strong legal protection against men's violence against women, including sexual offences, is of the outmost importance. The Government has appointed an inquiry to review the Penal Code's provisions on rape and is considering introducing a consent-based regulation and a negligence offence regarding rape.

I would also like to mention our efforts to combat human trafficking and prostitution. Street prostitution in Sweden has decreased by 50 percent since 1995 as a result of the sexual offenses legislation.

In addition a recent survey indicates that the number of individuals in prostitution has not increased. An important part of our work is to focus on preventive and protective interventions and to discourage the demand for sexual services.

In September 2014 an inquiry was commissioned to analyze the possible removal of the requirement for dual criminality for purchase of a sexual service, and thereby making possible a legal trial also when the purchase of a sexual service has been made abroad.

According to the Government, purchases of sexual services are unacceptable regardless of where in the world they take place.

Distinguished members of the Committee,

In the area of health and medical care, unacceptable differences between women and men persist and seem to increase in certain areas.

Illnesses that affect women more often than men tend to be less prioritised in

the health care system.

Mental illness and stress problems are common causes of sick leave, which is increasing both for women and men; however, the increase is greater among women. In light of this, the Government has appointed a National Commission for Equity in Health, which includes a gender perspective in its work.

The Government has also provided additional funding for health services for school pupils, in response to findings in national studies that a growing number of girls and young women are experiencing mental health problems. Investments in parental support is also done on in order to promote the psychological health of young boys and girls.

Distinguished members of the Committee,

Promoting equal economic opportunities between women and men is a fundamental part of the gender equality policy.

Parental insurance, combined with an extensive system of public child care and elderly care, has made it possible for parents to combine work and family life.

The Government has commissioned the Swedish Public Employment Service to tailor activities to promote gender equality in the labour market.

The Government has also commissioned an inquiry to investigate how the parental insurance scheme can be tailored to contribute to gender-equal parenting. The Government has also raised the temporary parental benefits, which are more often used by women.

In recent years, we have seen an increase in temporary employment in the labour market, which affects women to a greater extent than men. A legislative amendment has been introduced. It ensures that general fixed-term employment will be converted into indefinite-term employment if the aggregate length of employment in a general fixed-term position exceeds two years.

Another important issue is the right to full-time employment for women. Full-time should be standard and part-time a possibility. This is a question to be handled by the social partner on the labour market.

Increased employment levels are particularly important for women born

outside Sweden as well as among women with disabilities. The Government is working on relevant initiatives.

To prevent gender-based wage discrimination by employers, the Government has put forward a bill on reintroducing mandatory annual pay surveys.

Another expression of inequality in working life concerns women's representation. While the Government has attained gender-balanced boards and management teams in state-owned companies, the private sector is lagging behind in making use of women's talents. The Government has emphasised that the proportion of women on boards should be at least 40 per cent by 2016. If this objective is not achieved by voluntary measures, the Government will propose legislation on quotas.

Gender equality is also a prerequisite for sustainable regional growth. Women in rural areas have the same access to basic services, such as health care and education, as their urban peers, but women leave rural areas for job opportunities in cities to a greater extent than men. This problem also exists in some suburban areas.

The need for further efforts to promote gender equality linked employment and the labour market becomes evident when you look at the pension gap between men and women. Women have low pensions and, on average, women also live longer than men.

Measures have therefore been taken to increase women's pensions as part of the reform to increase the income tax allowance for pensioners.

Madam Chair,

Distinguished experts,

Education is crucial to enable all girls and boys to claim and defend their rights and achieve their full potential.

The Education Act and the school curricula emphasise that gender equality should permeate and guide all levels of the school system.

Sadly, there is strong gender segregation in education. A particularly prominent feature is the existence of 'typically female' fields of study and 'typically male' fields of study.

In order to change this pattern, measures have been taken to improve

educational and vocational guidance to pupils in compulsory, upper secondary and adult education, so as to provide support for pupils to ensure their study and career choices are not limited by their gender.

More women than men choose to go on to higher education and there has been a steady increase in the number of women in academic positions, except among professors. The proportion of female professors is now about 25 per cent. This is not good enough. We are currently reviewing recruitment objectives in order to further increase the number of female professors. The Government has appointed an inquiry to propose measures to create more attractive conditions for both women's and men's research careers.

Madam Chair,

Distinguished experts,

Recently the Government presented its action plan for a feminist foreign policy. The aim is to achieve concrete results that enhance both gender equality and the full enjoyment of human rights by all women and girls

In 2016 particular attention will be devoted to:

To promote the inclusion and meaningful participation of women in peace processes, and thereby making women visible as agents of change for peace.

Other priorities will be:

to strengthen the human rights of women and girls in humanitarian settings, to combat gender-based and sexual violence in conflict and post-conflict situations, and to enhance the economic empowerment of women as a human right and a means for inclusive and sustainable development.

The Swedish Foreign Service will also continue to be a driving force for women's sexual and reproductive health and rights. In 2016 it will devote special attention to the rights of girls and young people in this context.

Sweden welcomes the adoption of the 2030 Agenda and the Sustainable Development Goals. The effective implementation of the 2030 Agenda is of the utmost importance, and Sweden recently initiated the implementation process.

Distinguished members of the Committee,

Sweden and Europe are providing security and safety to women and men fleeing war, persecution and oppression.

The number of people seeking asylum, particularly unaccompanied minors, has increased dramatically in Sweden. In 2015 Sweden received 160 000 asylum applicants of which about 35 000 were unaccompanied minors. This is of course a great challenge for Sweden and also an opportunity. The reception system and responsible social services are however under a lot of pressure.

In relation to this situation the government has taken several decision and new initiatives, including large financial support to the local and regional level. Initiatives are also taken in order to improve education and entrance on the labour market.

We also recognise the challenges related to gender and women's rights in this new situation and are in the process of preparing relevant measures including increased knowledge on women's rights.

Madam Chair,

Distinguished members of the Committee,

Ladies and gentlemen,

During the preparatory work, women's organisations and other non-governmental organisations were given the opportunity to comment on the periodic report. These organisations have played and continue to play a critical role in pushing for gender equality and women's rights.

On behalf of the Swedish Government, I would like to commend the Committee on its important work. The discussion today and the comments on our periodic reports are a vital and inspiring input for us as we continue the challenge of creating a gender-equal society. My colleagues and I welcome this opportunity to have a dialogue with the Members of the Committee.

The Government will organise a press conference in Sweden after the Committee has issued its recommendations.

Madame Chair, Members of the Committee, thank you for your attention.

We are now prepared to answer any questions you may have to the best of

our ability.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av barnminister Åsa Regner vid seminarium på International Childrens Library i Tokyo

Publicerad 15 oktober 2015 Uppdaterad 15 oktober 2015

15 Oktober 2015 Seminariet om barnlitteratur
arrangerades av Sveriges ambassad i Tokyo, Japan, i
samverkan med Svenska Institutet.

Your Excellencies, Ladies and Gentlemen,

“Reality is fairy tale enough! No princesses, adventures and men from space are needed. And above all; no sweet lies.” These words come from Gunilla Bergström, creator of one of the most famous Swedish boys Alfons Åberg. Over 40 years ago the first books about Alfons was published and it was followed by many more. Alfons is about five years old and lives with his father in a suburban area in Sweden. He is using his imagination to solve the trickiest situations in life.

Sometimes when I listen to Swedish authors like Gunilla Bergström and Pija Lindenbaum and recordings from interviews with Astrid Lindgren I am amazed how much they still, as adults, can identify themselves with a child.

In my work as Minister for Children this is very inspiring and above all important. If you cannot put yourself in the child’s position is difficult not to say impossible to make the right decisions.

The fact that these authors bear the emotions of childhood within them is reflected in their literature. Their deeper understanding of childhood is used to write exceptional books, loved by generations of children and their parents.

Some authors have also changed people's mindset on childhood, childrearing and children's rights. And one author in particular has had an exceptional impact on children's lives.

Astrid Lindgren's authorship was truly ground breaking in many ways, starting with Pippi Longstocking who needs no further presentation. Astrid Lindgren was very dedicated and involved in the debate in Sweden against corporal punishment of children. Sweden was the first country in the world who introduced a ban against corporal punishment of children in all settings in 1979. The year before the legislation was passed Astrid Lindgren held an unforgettable speech when she received one of her many prizes. The speech was entitled "Never Violence" and is still today remembered as a very important viewpoint and has ever since been referred to constantly in the debate on the abuse of children and the mechanisms of violence. The speech is sadly just as relevant as it was then. Only 9 percent of the world child population are protected by law against corporal punishment. 45 countries have joined us in giving children protection under the law and an encouraging development is that 51 other countries have publicly committed to achieving a ban. In Sweden we are proud to see the line of original authors following Astrid Lindgren, reaching out to an increasingly growing audience internationally.

Childhood is not an experience isolated from the rest of life. Far from it, it is the base on which we stand on for the rest of our lives and therefore it must be handled with the outmost of respect. Whether we want to see it or not, we all have had to learn that childhood doesn't consist of a row of sunny days with adults who always know and do what is right. Not even children are spared the sometimes harsh reality of life such as unreliable friends, disharmonious relationships, loss and death. And make no mistake, even if children are spared the direct experience, they know all about it and as adults we must admit that and treat them as equals. If we pretend that those parts of life don't exist, we fail our children.

Many of the new Swedish authors reflect this in their books. Themes like death, love, friendship, sexuality, different shapes of families are being dealt with from the child's point of view, always done with the greatest respect for the child as a reader.

For me, representing a feminist government who has the protection of children's rights and gender equality as top priorities, this makes me even more proud.

In Sweden the work to make our children good readers are engaging a growing number of institutions. We can see some worrying figures on the ability to read among Swedish schoolchildren and this is a very serious problem, not at least from a democratic point of view. Authors like Martin Widmark, the creator of the amazingly popular detective stories for young readers, has taken on this task and are working actively to encourage children to read, and to read a lot. We all know what we have to achieve in this fight and we can't lose it.

Japanese literature has indeed enriched Swedish youth culture through manga, which has not only attracted young readers but also inspired cartoonists and artists. The artist Ryoij Arai has been awarded the Astrid Lindgren Memorial Award and has trough that reached many Swedish readers. Authors like Akaba Akaba and Michio Mado are also appreciated and known in our part of the world.

And I know a middle aged man living with his cat in a somewhat unconventional, but still charming, house has reached your hearts. We are very happy and proud that Pettson and Findus are appreciated by our Japanese friends.

Gunilla Bergström says that life is a peerless enigma. We as adults can with the help of books guide our children to discover the world around them with curiosity and respect. With these words I would like to invite you into the world of Swedish literature for children. Take your time and bear in mind that many of these books are real masterpieces, having conquered enthusiasm of our most critical readers!

Thank you!

Åsa Regnér
Barn-, äldre- och jämställdhetsminister

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regner på Socialchefsdagarna

Publicerad 02 oktober 2015 Uppdaterad 02 oktober 2015

Det talade ordet gäller.

Tack för att jag blivit inbjuden till Socialchefsdagarna!

I min portfölj ligger alltså hela socialtjänstpolitiken inklusive äldreomsorg och stöd till personer med funktionsnedsättning samt övergripande jämställdhetsfrågor och barnrätten, frågor som ni som chefer inom socialtjänsten arbetar med dagligen i Sveriges kommuner.

I år är temat för Socialchefsdagarna Social hållbarhet, vilket passar bra ihop med regeringens politik. Vi gör i vår första egna höstbudget stora satsningar för social hållbarhet, jag återkommer till det senare.

Socialtjänstens uppdrag i ett land kan ses som ett (av flera) mått på hur landet tar sig an sitt välfärdsuppdrag. Jag är därför stolt över Sverige och över flera av intentionerna i vår socialtjänstlag där vi bland annat uttrycker mål om ekonomisk och social trygghet, jämlikhet i levnadsvillkor och lyfter fram ett starkt barnperspektiv.

Ni och era medarbetare är en stomme i produktionen av landets välfärd, i mötet med våra gamla, nyanlända, barn i olika typer av utsatthet, personer med missbruksproblematik, personer med funktionsnedsättning, personer i behov av ekonomiskt bistånd, våldsutsatta kvinnor, andra brottsoffer, brottsutövare samt bostadslösa.

Socialtjänsten behöver återupprättas och socialtjänstens självkänsla behöver stärkas. De unika kompetenserna och socialtjänstens uppdrag behöver tydliggöras och yrkesstoltheten växa.

Det är ni som har den professionella kompetensen att se varje kvinnas och

mans, flickas och pojkes situation och behov och tillsammans med hen jobba fram lösningar för att stärka hen till ett tryggt och självständigt liv.

Därmed inte sagt att socialtjänsten ska lösa allt åt alla. Andra system måste fungera för social och ekonomisk trygghet så ni kan ägna er åt det ni är experter på – stöd till kvinnor, män, flickor och pojkar i olika typer av utsatthet, äldreomsorg och stöd till personer med funktionsnedsättning.

Socialtjänsten är samhällets yttersta skyddsnät. Den tidigare förda politiken inom socialförsäkringssystemet, arbetslöshetssystemet och det låga bostadsbyggandet har medfört att socialtjänsten fått träda in och hitta individuella lösningar på strukturella problem, att personer fått vända sig till socialtjänsten för att under lång tid få hjälp med sin försörjning eller att lösa sin boendesituation.

Vi ser också undanträngningseffekter, att socialtjänsten inte alltid klarar sitt grunduppdrag och att grupper ställs mot varandra, när socialtjänstens resurser ska räcka åt allt fler som står utanför ordinarie system.

Det är viktigt att insatserna från socialtjänsten är likvärdiga och ges med respekt för människors behov och integritet. Oskäligen skillnader i bedömningar och insatser beroende på kön ska inte förekomma.

Översyn av socialtjänstlagen

Behoven hos våra medborgare och förväntningarna på sociala tjänster ser annorlunda ut idag än när socialtjänstlagen antogs på 1980-talet. Socialtjänstlagen är en gammal lag som har blivit ett närmast oöverblickbart lappverk med både övergripande målformuleringar och inom vissa områden detaljerade bestämmelser.

Socialtjänstlagen behöver ses över och moderniseras, i bred delaktighet med bland annat er och de som använder era tjänster. Om detta ska Per-Anders Suneson prata mer om både i en storföreläsning och på ett seminarium imorgon.

Socialtjänstens förutsättningar och uppdrag påverkas av många faktorer i vår omvärld och i samhället. Just nu har vi en för vår tid extrem flyktingsituation i världen där Sverige utifrån vår värdegrund tar ett stort ansvar, vilket bl.a. påverkar socialtjänsten som möter många som kommer till Sverige, inte minst de ensamkommande barnen.

Stasminister Stefan Löfven kommer att kalla till en nationell samling, Sverige tillsammans, för en ännu bättre etablering. Kommuner, regioner, civilsamhället, idrottsrörelsen, trossamfund, myndigheter, näringsliv och fackföreningar med flera bjuds in för att ta fram de bästa lösningarna för ett starkt svenskt mottagande.

Den generella välfärden är oöverträffad för att jämna ut livsvillkor och skapa trygghet. Nedskärningar ersätts nu med nya investeringar när regeringen satsar 8,9 miljarder på jobb och utbildning varav 5,5 miljarder på bostäder, 2,9 miljarder på en stärkt och jämlik skola, avskaffar den bortre tidsgränsen i sjukförsäkringen, ökar kommunernas ersättningar för flyktingmottagandet, sänker skatten för pensionärer, höjer föräldrapenningen och höjer underhållsstödet för ensamstående föräldrar.

De här generella satsningarna hoppas vi ska bidra till att socialtjänsten kan fokusera mer på sitt kärnuppdrag – att ge omsorg till äldre och funktionsnedsatta, hjälpa kvinnor och män i social utsatthet att hitta vägar till ett tryggt fungerande liv, ge stöd och skydd till utsatta barn m.m. och inte behöva lägga resurser på att trolla fram bostäder, eller hantera gamla, sjuka, arbetslösa eller nyanlända med långvarigt beroende av ekonomiskt bistånd.

Miljardsatsning på den sociala barn- och ungdomsvården

Regeringens och min ambition är att Sverige ska vara ett av de allra bästa länderna att växa upp i! Varje flicka och pojke ska, oavsett bakgrund eller funktionsförmåga, kunna känna sig trygg och ges de bästa förutsättningarna för att utveckla sin potential, att kunna växa som en fritt tänkande människa och kunna delta på egna villkor i samhällsutvecklingen.

Den sociala barn- och ungdomsvården är satt under hårt tryck, av flera skäl. Ökat barnperspektiv i samhället och utvecklad samverkan har lett till att barns situation uppmärksammas mer och på ett mer systematiskt sätt, vilket har lett till fler anmälningar till socialtjänsten.

Ökade krav på rättssäkerhet, systematik och uppföljning har lett till mer administration, (ibland kanske för mycket), och det kraftigt ökande antalet ensamkommande barn som kommer till Sverige ska alla utredas, placeras och följas upp av er.

Vi behöver öppna upp för barn, unga och föräldrar som medskapare i den sociala barn- och ungdomsvården. I vår iver att vara duktiga och göra rätt ska vi inte glömma att fråga dem vi är till för, de är det tredje benet i en

evidensbaserad socialtjänst.

Det är för hög personalomsättning i individ- och familjeomsorgen i stort och inte minst inom barn- och unga. Även ganska många av er chefer svarar i olika undersökningar att ni vill byta arbete. Det här är mycket oroande. I en kunskapsbaserad verksamhet är personalen den största tillgången och ledarskapet en avgörande faktor.

Ansvariga på såväl statlig som kommunal nivå måste ta situationen på allvar och utifrån sitt ansvar skapa förutsättningar för verksamheten att klara sitt uppdrag. Socialtjänstens uppdrag, yttersta ansvar och förutsättningar för att klara det är en fråga för högsta politiska ledningen i kommunerna.

Regeringen satsar en miljard på den sociala ungdomsvården fram till 2019. Satsningen kommer framförallt gå till att stärka upp bemanningen, men också för att fortsätta arbetet med kompetens och kvalitetsutveckling. Det främsta syftet är att stärka stödet till barn och unga i utsatthet, men det är också en jämställdhetsatsning för att stärka ett kvinnodominerat yrke. Det är många duktiga kvinnor som genom individuella lösningar hanterar organisatoriska problem inom socialtjänsten.

Ett första steg är, utöver den pågående kompetenssatsningen med statliga medel till kommunerna för kompetenshöjande insatser, att Socialstyrelsen har ett uppdrag att ta fram ett webbaserat stöd för yrkesintroduktion för ny socialsekreterare i den sociala barn- och ungdomsvården. Det kommer finnas tillgängligt under början av 2016.

Socialstyrelsen har också i uppdrag att anskaffa uppdragsutbildningar till socialsekreterare i den sociala barn- och ungdomsvården och chefer och arbetsledare inom individ- och familjeomsorgen. Socionomutbildningen är en bred grundutbildning för många yrken och tillgång till vidareutbildning är angeläget. Det är också viktigt att arbetsgivarna skapar förutsättningar för kompetens- och yrkesutveckling.

Flera av er har redan träffat Cecilia Grefve, regeringens nationella samordnare för den sociala barn- och ungdomsvården. Hon reser runt till 52 kommuner och för att driva på stödjande utvecklingen lokalt, men hon rapporterar även regelbundet till mig om vad hon ser att staten kan göra för att stödja kommunerna. Hennes iakttagelser och de inspel ni gör till henne är viktiga i regeringens bedömning av kommande insatser. Cecilias uppdrag pågår till april 2017. Cecilia kommer även ha ett seminarium under eftermiddagen idag.

Inom Cecilias uppdrag görs tidsmätning av hur socialsekreterare och arbetsledare använder sin arbetstid. Av de mätningar som gjorts hittills framkommer att cirka en timme om dagen läggs på direkt tid med barn, ungdomar och föräldrar och nästan ingen tid alls på egen yrkesutveckling. Det borde bli en väckarklocka för oss alla om att pendeln kanske gått för långt när det gäller dokumentation och administration. Utan att förringa det kvalificerade arbetet med att sammanställa och analysera utredningsmaterialet så måste det ju, om jag hårdtrar det lite, rimligen vara viktigare att göra rätt för barnen, ungdomarna och föräldrarna än för kontrollfunktionerna.

Antalet ensamkommande barn ökar som vi alla vet kraftigt. Migrationsverket prognos om 12 000 barn under 2015 ser ut att överskridas. Vi är medvetna om vilka ansträngningar ni gör för att hitta en placering som är bra för varje barn. Vi är också medvetna om att era planeringsförutsättningar inte är de bästa utifrån de anvisningar som görs idag.

Regeringen kommer att höja de statliga ersättningarna för mottagandet och införa ett schablonsystem för ersättningen av vårddygnskostnaden i syfte att förenkla administrationen och använda resurser effektivt.

Regeringen avser vidare att föreslå åtgärder för att skapa ett sammanhållet system som skapar förutsättningar för en effektiv asyl- och återvändandeprocess, samtidigt som det främjar en snabb etablering i arbets- och samhällslivet för de personer som beviljas uppehållstillstånd, samt bidrar till att ge kommuner och landsting goda planeringsförutsättningar så att en långsiktighet i mottagandet kan främjas.

Regeringen avser att inom kort lägga fram en proposition om att införa stödboende som en ny placeringsform för åldersgruppen 16-20 år. Målgruppen är alla ungdomar som ni bedömer kan vara i behov av ett eget boende med stöd, men en stor målgrupp är troligen ensamkommande barn och ungdomar med uppehållstillstånd som inte alltid är i behov av vård och behandling utan mer behöver boende med stöd.

Barnkonventionen till svensk lag

För 25 år sedan ratificerade Sverige barnkonventionen. Det barnrättspolitiska arbetet har kommit en bra bit på väg men det finns fortfarande mycket kvar att göra. Vi vet att barn i utsatta livssituationer inte alltid får sina rättigheter tillgodosedda. Och vi vet att dessa barn inte alltid känner till sina egna rättigheter. Det kräver en levande, lyhörd och långsiktig

barnrättspolitik som vågar gå långt fram i ledet. Där har vi som politiker och chefer en viktig roll då vi som ledare sätter agendan där vi är och verkar.

FN:s barnrättskommitté bedömer att Sverige är ledande på många områden när det gäller att leva upp till barnkonventionen, men att det finns utrymme till förbättringar, särskilt när det gäller barn i utsatta situationer.

Regeringen avser att göra barnkonventionen till svensk lag, Barnrättighetsutredningen ska redovisa sitt uppdrag till regeringen i februari 2016.

Undersökningar av Barnombudsmannen visar att den av riksdagen antagna strategin för att stärka barnets rättigheter i Sverige har blivit mer känd och att utvecklingen går framåt men att det finns stort behov av fortsatt stöd på nationell, regional och lokal nivå.

Socialstyrelsen och Barnombudsmannen har också ett pågående uppdrag att utforma och sprida information anpassad till barn, unga och föräldrar om socialtjänstens uppdrag och att stimulera kommunerna till att utveckla och tillgängliggöra sin information till barn och unga. Uppdraget ska redovisas i december i år.

Våld mot barn uppmärksammas i allt högre utsträckning vilket är bra. Vi behöver utveckla kunskap om våld och övergrupp mot barn och insatser för att förebygga, upptäcka, skydda och stödja. Regeringen har därför beslutat att ge Linköpings universitet i uppdrag att skapa ett nytt nationellt kunskapscenter för våld och övergrepp mot barn.

Regeringens satsningar för att öka sysselsättningen är det viktigaste för att minska behovet av ekonomiskt bistånd. Regeringen avser att avskaffa fritidspengen och istället höja barnnormen i försörjningsstödet med motsvarande summa, 81 miljoner kronor. Därutöver satsar regeringen ytterligare 100 miljoner kronor för att ytterligare höja barnnormen.

Alla barn ska ha möjlighet till bra aktiviteter på sommarlovet. Därför avser regeringen att avsätta 200 miljoner kronor per år 2016-2019 för ett statligt sommarlovsstöd till kommuner som satsar på att utveckla kostnadsfria sommarlovsaktiviteter.

I januari i år tillsatte regeringen Martin Valfridsson som nationell samordnare för utsatta EU/ESS-medborgare som vistas tillfälligt i Sverige. Hans uppdrag är att stödja det arbete som utförs av myndigheter, kommuner, landsting och

organisationer som möter dessa personer. Speciellt komplicerade frågor är kommuner med mer eller mindre ”bofasta” EU-medborgare och skolgången till deras barn.

Martin Valfridsson ska presentera sin rapport 1 februari 2016. Han kommer också att hålla ett seminarium här imorgon.

Reglerna om fri rörlighet innebär en långtgående rätt för EU/ESS-medborgare och deras familjemedlemmar att röra sig fritt i Sverige. De flesta utländska medborgare som befinner sig i Sverige och tigger på gatorna kommer från Rumänien och Bulgarien.

Sverige har upprättat ett samarbetsavtal med Rumänien som rör barn-, jämställdhet- och välfärdsfrågor och syftar till att förbättra situationen för utsatta människor i båda länderna. Ett samarbetsavtal diskuteras även med Bulgarien.

Kommunerna har det yttersta ansvaret för att ge stöd till personer som vistas i kommunen. För den som vistas i Sverige tillfälligt gäller det enligt praxis akut nödhjälp i form av hjälp till hemresa, nattlogi och mat i avvaktan på hemresa. Frågan har vidgats till att förutom socialtjänsten involvera tekniska förvaltningar i kommuner, polis, kronofogdemyndigheten m.fl. Kommunen har dock ett särskilt ansvar när gäller stöd och skydd till barn som vistas i Sverige.

Målet är att ingen ska behöva åka till Sverige för att tigga och att de ska bli bemötta med värdighet och respekt när de är här. Regeringen avser inte att förbjuda tiggeri.

En ny ANDT strategi ska påbörjas under 2016. I den framtida strategin ska såväl ett jämlikhets- som ett jämställdhetsperspektiv gälla.

Regeringen kommer fortsätta stödja lokalt utvecklingsarbete för att stärka den medicinska säkerheten för personer som omhändertas enligt lagen om omhändertagande av berusade personer m.m.

Vården och omsorgen om äldre kvinnor och män utgör en central del av välfärdspolitiken och berör många människor. Det är grundläggande att äldre kvinnor och män med behov av omsorg ska ha tillgång till en rättvis, likvärdig och jämlik äldreomsorg oavsett var i landet de bor.

Äldreomsorg ska vara jämställd. Det finns skillnader i delaktighet och jämställdhet mellan kvinnor och män i socialtjänsten – även i äldreomsorgen.

Politikens inriktning är att bidra till jämställdhet genom att undanröja oskäligen skillnader baserat på kön gällande bemötande, behovsbedömning, innehåll och omfattning av insatser.

Regeringen vill under den här mandatperioden utveckla nya mål och en ny inriktning för äldrepolitiken. För att nå dit har regeringen beslutat att ta fram en nationell kvalitetsplan. Syftet är långsiktigt säkra utvecklingen av god kvalitet i den framtida äldreomsorgen. Den ska stimulera till innovationer och ett hälsofrämjande arbete på alla nivåer. Regeringen vill särskilt betona att överväganden och förslag ska kunna bidra till att stärka utvecklingen av en jämlik och jämställd äldreomsorg.

Jag anser att det nödvändigt att arbetet kring framtidsfrågor sker i nära samspel med de äldre själva, anhöriga, personal, kommuner och andra utförare. Jag kommer därför att genomföra ett antal kommunbesök under hösten och nästa vår. Jag besökte Linköping den 25 sept och fortsätter nu i oktober till Östersund. Syftet med mina besök är att föra en dialog kring regeringens äldrepolitik, lyssna in och få synpunkter från de äldre själva, anhöriga och personalen för att på så sätt få en bild av situationen i äldreomsorgen och av andra saker som rör äldre kvinnors och mäns liv.

Äldre personer i behov av vård och omsorg ska kunna lita på att vården och omsorgen är av god kvalitet och att det finns tillräckligt med personal med lämplig utbildning och erfarenhet för att utföra den. Bemanning är en central faktor som påverkar kvaliteten. Därför satsar regeringen totalt 4 miljarder kronor på att öka bemanningen inom äldreomsorgen.

Kunskapssatsning för färre fallolyckor

Regeringen gör en kunskapssatsning inom äldre- och funktionshinderomsorgen som omfattar 200 miljoner kronor under 2016. Satsningen är ett komplement till bemanningssatsningen och riktas till personal inom äldre och funktionshindersområdet. Satsningen möjliggör utvecklingsinsatser för att långsiktigt minska kunskapsluckor bland annat vad gäller det fallförebyggande arbetet och insatser inom demensområdet. Inom insatserna ska ett jämställdhetsperspektiv integreras, särskilt inom biståndsbedömningen där skillnader har uppmärksammas.

Stödet ska stimulera ombyggnation och nybyggnation av bostäder för äldre för privata och kommunala aktörer med syfte att förbättra tillgängligheten, öka möjligheten till gemenskap samt främja kvarboende.

Regeringen avser att avsätta medel 2016-2018 för att genomföra ett kartläggningsarbete för att få underlag för att bygga upp ett långsiktigt, målinriktat och koordinerat arbete inom demensområdet. Demenssjukdomar har omfattande konsekvenser för den enskilde, för närstående och för hela samhället. Samordning av och ett mer strukturerat och målsatt utvecklingsarbete behövs mellan de olika samhällssektorer som berörs av frågan.

Regeringen avser att avsätta medel för 2016 -2018. Fallolyckor är den olyckstyp som leder till flest dödsfall, flest antal inläggningar på sjukhus. Samhällskostnaderna för fallolyckor uppgick 2012 till 24,6 miljarder kronor. Fallolyckorna ökar trots de satsningar som tidigare regering gjort.

Det svenska samhället bygger på respekt för de mänskliga rättigheterna, där alla människors lika värde och enskilda människors frihet och värdighet står i centrum. God kvalitet, kompetens, likabehandling, och rättssäkerhet ska prägla stödverksamheter till personer med funktionsnedsättningar. Verksamheterna ska präglas av en helhetssyn och insatser ska så långt det är möjligt samordnas.

LSS och assistansreformen har på ett avgörande sätt förbättrat levnadsvillkoren för kvinnor, män, flickor och pojkar med omfattande funktionsnedsättningar. Regeringen anser därför att det är angeläget att värna dessa reformer.

Det finns dock problem med lagstiftningarna. Det rör bl.a. kostnadsutvecklingen och bristfällig lagstiftning inom assistansersättningen, insyn i utförande av personlig assistans för dem som beviljas assistansersättning samt rättssäkerhet, likvärdighet och kvaliteten i insatserna enligt LSS. Problemen i LSS och assistansersättningen gör att en översyn av lagstiftningarna är nödvändig. Inom Regeringskansliet pågår nu ett arbete med att förbereda en utredning.

Regeringen avser att fortsätta kompetenssatsningen för handläggare som hanterar ärenden enligt LSS. Till denna satsning kommer en ny nationell utbildning riktad till baspersonal inom funktionshindersområdet.

Funktionshinderspolitiken ska syfta till att främja förutsättningar för fullt åtnjutande av mänskliga rättigheter för flickor, pojkar, kvinnor och män med funktionsnedsättning. Funktionshinderspolitiken ska ses som en del i arbetet med att implementera FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Arbetet med jämlikhet i levnadsvillkor och samhällets gemensamma ansvarstagande är fortsatt angelägna frågor. Den nuvarande strategin för funktionshinderspolitiken avslutas år 2016. Regeringen inleder därför under 2016 ett arbete med en ny funktionshinderspolitik.

God tillgång till funktionella hjälpmedel är en förutsättning för att personer med funktionsnedsättning ska kunna vara delaktiga i samhällslivet.

Huvudmännen, dvs. kommuner och landsting, är skyldiga att erbjuda habilitering, rehabilitering och hjälpmedel. Staten har en viktig roll på hjälpmedelsområdet genom bland annat nationellt kunskapsstöd och statistikförsörjning.

Tillgången till hjälpmedel varierar stort över landet liksom regler och avgifter. Regeringen vill arbeta för en mer likvärdig tillgång till hjälpmedel över landet och minskade skillnader i avgifter och regelverk. Regeringen inleder därför ett arbete för att ta fram ett nationellt regelverk och ett samlat huvudmannaskap för hjälpmedel.

Jämställdhetsintegrering sker i hela politiken. Kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv. Världens första feministiska regering genomför nu en politik som ökar jämställdheten mellan män och kvinnor. Våra generella välfärdssatsningar och de specifika satsningarna på socialtjänstpolitiken ska bidra till ökad jämlikhet i samhället.

Det ska också bidra till ökad jämställdhet genom att socialtjänstens bedömningar och insatser i ökad omfattning ska genomsyras av ett jämställdhetsperspektiv och för att satsningar på socialtjänsten är ytterst välbehövliga på ett kvinnodominerat område vars status behöver höjas!

Tack!

Tal från Socialdepartementet

Tal vid PROs kongress

Publicerad 12 juni 2015 Uppdaterad 12 juni 2015

Det är roligt att få vara här och besöka kongressen hos en riktig folkrörelse. Tänkte på det när jag läste lite i era handlingar. 243 motioner och med stor spänning, från sjukvård och äldreomsorg till den digitala klyftan. Det är ju så en vital organisation ska fungera. Aktiva medlemmar som vill och kan påverka och förändra. Som ser sin organisation som ett verktyg att förändra, att skapa en bättre framtid

Låt mig inleda med att fråga er:

Vem är egentligen äldre i vårt samhälle när vi har fem generationer som lever sida vid sida?

Oavsett ålder, kön, etnicitet, funktionsförmåga eller sexuell läggning ska ingens rättigheter diskrimineras eller någon utestängas från delaktighet i samhället. Äldre personer ska ha lika tillgång till de mänskliga rättigheterna som yngre. Äldre människor precis som yngre ska ha rätt till ett jämlikt stöd från samhället när de blir sjuka eller får en funktionsnedsättning. Vi behöver betrakta oss kvinnor och män i ett livsperspektiv där våra olika förutsättningar och behov styr vårt behov av stöd från samhället. Inte det faktum att vi har fyllt 65, 75 eller 85år.

Ambitionen för vårt välfärdssamhälle bör vara att oavsett hur gammal du är, om du klarar dig själv eller behöver hjälp och omsorg, ska du ha möjlighet till ett liv som du själv önskar och som du trivs. Kommer ni ihåg visan de sjöng i TV programmet Macken-” Det ska vara gött att leva.” Om något borde väl det vara en kort sammanfattning av välfärdsstatens ambition.

En annan fråga jag vill ställa är om respekten för mänskliga rättigheter starkast när vi människor är som svagast? som barn och gamla?

Jag är rädd att svaret på den frågan inte är ett entydligt ja! Äldrepolitiken ska därför syfta till att säkerställa rättigheter och trygghet för alla, även den som

har stora och komplexa behov av stöd.

När vi talar om äldre är det lätt att se alla som en homogen grupp. Men inget är ju mer fel. När vi blir äldre blir skillnaderna mellan oss större. Det liv vi levtt har präglat oss.

Klasskillnader ackumuleras, år av löneskillnader läggs till år och detta blir tydligt när man bli äldre i form av skillnader i pension. Vi vet också att den som haft ett liv i stress och slit, som har haft svårt att få ekonomin att gå ihop, har större risk att drabbas av demens.

Ser vi till hur länge människor lever blir kontrasterna stora. Den som bor i Djursholm förväntas leva 7 år längre än den som bor i de mer fattiga förorterna.

Medellivslängden för män är i Danderyd 83,3 år i Ljusnarsberg 74, 4 år. För kvinnor är den högst i Lidingö med 86,2 år och lägst i Norsjö med 79,5 år. De här skillnaderna beror ju inte på slumpen utan är tydliga uttryck för att klassamhället lever kvar.

Genom era undersökningar om pensionärernas ekonomi, har vi också fått tydligt på pränt att många pensionärer lever under knappa villkor.

Drygt 200.000 pensionärer i Sverige lever under EU:s fattigdomsgräns, av dem är 70 procent kvinnor. Fattigdomsgränsen ligger på knappt 11.000 kronor. Många pensionärer har låga pensioner utan att ligga under denna gräns. Om genomsnittet för män ligger på 18. 750 kronor per månad 12.700 för kvinnor, är det lätt att förstå att en stor grupp har svårt att få sin ekonomi att gå runt.

Det är alltså stora skillnader mellan att vara pensionär och arbeta men inom gruppen pensionärer är klyftorna stora. Inte minst är könsskillnaderna stora

De här skillnaderna beror ju inte på slumpen utan är tydliga uttryck för att inkomstskillnader och ojämställdhet lever kvar, när man lämnar arbetslivet.

Det handlar alltså om politik, vilket samhälle vi vill ha. När jag läser era motioner ser jag så tydligt ett engagemang bekämpa dessa samhällsorättvisor. Detta engagemang, denna vilja förenar oss. Vi har en regering som vill minska de klyftor som under de två förra mandatperioderna ökade och drabbade vissa med kraft. Sedan vet jag att ni tycker vi borde göra mer.

En god ekonomisk utveckling också för de äldsta

Som ett steg att utjämna klyftorna föreslår vi en sänkning av den sk pensionärsskatten. Ni som läste DN igår kunde läsa om vår reform.

Vi har ju utlovat att på sikt undanröja skatteklyfta mellan pensionärer och yrkesverksamma. Detta är första steget. 1, 4 miljoner personer eller 70 procent av alla pensionärer berörs av förslagen om sänkt skatt och höj bostadstillägg. Inriktningen är mot dem som har riktigt låga pensioner med berör alla med inkomster upp till 20.000 kronor per månad. En pensionär med 10.000 kronor i månaden får sänkt skatt med runt 250 kronor per månad.

Vad gäller bostadstillägget berörs 250.000 personer, när det höjs från 93 procent till 95 procent av boendekostnader upp till 5000 kronor. Sänkning av skatt och höjt bostadstillägg kostar 2 miljarder

Någon vill säkert fråga. Ska ni inte höja taket för avgifter inom äldreomsorgen. Då minskar ju den disponibla inkomsten

Ska först säga att det inte är ett färdigt förslag. Utan en remiss. Det färdiga förslaget vet vi först i samband med höstbudgeten.

I förslaget höjs avgiftstaket med maximalt 220 kronor. Idag är högsta avgiften 1780 kronor. Drygt 300.000 har idag insatser från äldreomsorgen av dem får 78.000 en höjd avgift. 75 procent berörs alltså inte. Slår vi ihop effekterna av höjt bostadstillägg och höjd avgift kommer drygt 230.000 personer få en högre disponibel inkomst. Läger vi till effekterna av den sänkta skatten kommer ännu fler få höjd inkomst. För vissa en rejäl inkomstökning med mer än 3000 kronor per år. Det är de med de låga inkomsterna som drar störst nytta av dessa förändringar.

Äldrepolitiken ska skapa förutsättningar för jämlikhet, delaktighet och trygghet och stimulera äldre kvinnor och män att leva ett aktivt och gott liv efter arbetslivets slut. Regeringen vill bidra till att stärka och ta till vara äldres rättigheter, stärka den enskildes självbestämmande, förebygga diskriminering och övergrepp och stärka rättssäkerheten i kontakten med äldreomsorgen.

De flesta äldre kvinnor och män lever ett ganska aktivt liv. Har få krämpor. Först vid 85 års ålder har hälften någon form av insatser från äldreomsorgen. Utvecklingen är naturligtvis fantastisk. Även om alla inte har det så bra och även om klyftorna är stora, har välfärdssamhället ändå lett till att många pensionärer har ganska goda livsvillkor

Samtidigt är äldreomsorgen en stor fråga för hela samhället. De flesta i vårt samhälle har någon form av relation till äldreomsorgen. Det kan vara föräldrar och mor- och farföräldrar. Idag är det många pensionärer som har en förälder i livet. Många äldre undrar också över sin framtid. Vilken omsorg kommer jag att få. Lite beroende på hur man räknar är ca 300.000 föremål för äldreomsorgen. Jag säger föremål för äldreomsorgen. Poeten Ragnar Tourhsie skriver i sin sista diktsamling "Sånger från äldreomsorgen" att han som 90 åring blivit "föremål för äldreomsorgen, men skriver också "bara han inte blir föremål i äldreomsorgen".

Ni visar i er Äldrebarometer att det i många kommuner har blivit sämre. Det oroar naturligtvis. Kanske ett tecken på att åren vi haft bakom oss med nedskärningar och skattesänkningar, även fått effekt inom äldreomsorgen.

Ingen ska behöva bli föremål för äldreomsorg. Men det händer i dag. Vi läser i tidningen om missförhållanden. Äldre som inte får tillräckligt med mat. Som har en nattfasta på 12 timmar. Som inte har någon möjlighet att påverka hjälpen och där hemtjänstpersonalen rusar från den ene till den andre.

Det är en sann bild av äldreomsorgen men jag har också mött äldre som är mycket nöjda. Kvinnan på ett äldreboende som sa till mig att hon inte kan ha det bättre. Socialstyrelsens brukarundersökningar visar också att de flesta är nöjda.

Min bild av äldreomsorgen idag är att den oftast fungerar men detta trots att det är för få som ska göra väldigt mycket på för kort tid. De exempel på allvarliga brister inom äldreomsorgen som vi konfronterats med de senaste åren har ofta att göra med att personalen inte hinner med sitt uppdrag eller att de inte räcker till

Äldre människor och deras anhöriga ska kunna lita på att all verksamhet inom äldreomsorgen är av god kvalitet och att det finns tillräckligt med personal med lämplig utbildning och erfarenhet.

Personalen i sin tur ska kunna lita på att de ges förutsättningar och möjligheter att utföra ett bra jobb. För att kunna göra just det satsar regeringen på mer personal äldreomsorgen.

Frågan om bemanning med personal med rätt kompetens är därför den viktigaste frågan för mig.

Regeringen avser att avsätta 1 000 000 000 kronor under 2015 i en satsning

på ökad bemanning inom äldreomsorgen i syfte att skapa ökad trygghet och kvalitet för den enskilde. För 2016–2018 beräknas satsningen uppgå till 2 miljarder kronor årligen. Regeringen fattar det formella beslutet den 25 juni.

Totalt under mandatperioden satsar vi ca 2 miljarder mer än vad alliansen gör. Alla andra siffror ni hör om en mindre summa är fel. Det är 2 miljarder mer

En stärkt bemanning kan skapa utrymme för personalen att tillbringa mer tid med den enskilde, men också ge större möjligheter för personalen att gemensamt utveckla verksamheten.

Att stärka bemanningen kan även förväntas förbättra arbetsmiljön och därigenom öka attraktionskraften för yrken inom äldreomsorgen.

Kvinnor tar ofta ett större ansvar för att vårda anhöriga och många går ner i arbetstid för att göra detta. En förbättrad kvalitet i äldreomsorgen kan öka möjligheterna för dessa kvinnor att förvärvsarbeta mer.

Det finns idag skillnader i delaktighet och jämställdhet mellan kvinnor och män inom äldreomsorgen. Risker för fall, trycksår, undernäring och blåsdysfunktion är till exempel signifikant högre bland kvinnor än män men männen får i högre grad än kvinnorna planerade och förebyggande åtgärder. Kvinnor med demenssjukdom behandlas i högre utsträckning med antidepressiva läkemedel än män. Forskning har visat att dessa läkemedel ofta förvärrar sjukdomen. Ökar graden av förvirring

När det gäller anhörigvård är det generellt fler kvinnor än män som ger omsorg och kvinnor upplever i högre grad än män att deras livskvalitet påverkas negativt av deras omsorgsättaganden. Regeringen har nyligen gett Socialstyrelsen i uppdrag att långsiktigt säkerställa ekonomin för det Nationella kunskapscenteret för anhörigfrågor. Jämställdhet ser jag som ett självklart perspektiv i deras fortsatta uppdrag.

Regering anser att det viktigt med ett stärkt jämställdhetsperspektiv även inom vård-och omsorg där könsrelaterade skillnader och konsekvenser ska uppmärksammas. Skillnader i bedömning av kvinnor och mäns behov av insatser och åtgärder ska vara jämlik och jämställd. Det är en central rättssäkerhets och jämlikhetsfråga att tillgodose individuella behov och samtidigt säkerställa en jämlik och jämställd

Vi står inför stora utmaningar pga. demografiska förändringar. Vi blir allt fler

äldre äldre medan andelen i yrkesverksam ålder minskar. I många delar av vårt land kommer det bli att svårare att få tag den arbetskraft vi behöver. Vi behöver människor som flyttar hit. Utan invandring stannar Sverige.

Modern välfärdsteknologi kan bidra till bättre kvalitet inom vård och omsorg för äldre. Det finns en stor potential inom området, både för dagens och för framtidens äldre. Nya tekniska lösningar kan också bidra till att öka den enskildes självständighet och oberoende. Dessutom kan teknologin bidra till en effektivare användning av tillgängliga resurser. Ökad användning av välfärdsteknologi kan även bidra till bättre möjligheter att hantera de olika förutsättningar och utmaningar för äldreomsorg i glesbygd och i större tätorter.

Tekniska lösningar kan inte ersätta personal. Den personliga hjälpen behöver vi även i framtiden men de kan bli ett bra komplement.

Teknik och olika digitala tjänster kan också bli viktiga verktyg för att vård och omsorgspersonal ska kunna lägga tid på rätt saker.

Utbudet av välfärdsteknologi ökar snabbt och det är idag en utmaning för kommunerna att se ny teknik som en naturlig del av verksamheten. Regeringen satsar medel för 2015 för utveckling och införande av välfärdsteknik i kommunerna, som riktas till äldre och till personer med funktionsnedsättning oavsett ålder. Övergången till digitala trygghetslarm ska prioriteras med krav på att kommunerna ska klarat övergången 2016.

En god kvalitet i äldreomsorgen kräver samverkan mellan alla som arbetar i vården och omsorgen om äldre kvinnor och män. Att samarbetet fungerar är avgörande för en god vård och omsorg för många äldre. Vi vet idag att den bristande samverkan kostar samhället stora summor genom många och upprepade besök på akuten av äldre med stora omsorgsbehov. Alla vet att samverkan behövs. Vi har också många fina exempel runt om i landet på en väl fungerande samverkan. Inte minst inom den palliativa vården.

När de statliga stimulansmedlen nu försvinner, ser vi tyvärr hur det drabbar olika verksamheter med samverkan, som läggs. Ska vi på sikt få en fungerande samverkan krävs tydliga politiska beslut av kommuner och landsting. Verksamheten kan inte år efter år byggas upp med tillfälliga stimulansmedel.

Vården och omsorgen ska vara jämlik. Idag ser vi alltför stora skillnader mellan människor beroende på funktionsförmåga eller socioekonomiska

förutsättningar. Regeringen har nyligen beslutat om en särskild kommission med uppdraget att öka jämlikheten i hälsa. Detta arbete omfattar inte minst äldre kvinnor och män.

Förutom satsningen på en ökad bemanning av äldreomsorgen vill regeringen också under den här mandatperioden utveckla nya mål och en ny inriktning för äldrepolitiken. För att nå dit ska en nationell kvalitetsplan tas fram. Utgångspunkter för arbetet kommer att vara jämlikhet, trygghet, delaktighet och inflytande. Tanken är att kvalitetsplanen ska ge tydliga prioriteringar för genomförandet av denna äldrepolitik.

De områden som särskilt ska beröras är

- Högre kvalitet och ökad effektivitet inom äldreomsorgen. Med ökad effektivitet menar vi att resurserna ska användas rätt
- Bättre förebyggande och rehabiliterande insatser
- Tryggad personalförsörjning
- Översyn av särskilda boendeformer
- Flexibla former för beslut om äldreomsorg
- Användning av välfärdsteknologi

Mycket av det som tas upp i kvalitetsplanen återkommer i PRO:s program för äldreomsorg. Jag tror faktiskt att vi ser likheter på alla de områden som ska beröras

Ni kommer naturligtvis att inbjudas att delta i detta utredningsarbete. Det kommer att bli en bred sammansättning och där även politiker och experter ska delta. Utredningen eller kanske bättre kommissionen kommer att starta sitt arbete i höst.

För PRO är ju boendefrågorna stora. Förra året la ni fram ett intressant boendepolitiskt program. Vi kommer i höstbudgeten presentera en stor boendesatsning. I den ingår särskilda investeringsmedel för äldreboenden. Satsningen kommer att skilja sig från förra regeringens stimulansmedel. Trots dessa medel fortsatte minskningen av särskilda boenden med runt 2000 per år. Med vår satsning vill vi vända utvecklingen. Det ska fler äldreboenden. Det finns idag ett underskott och det blir ännu större i framtiden genom att vi blir att fler äldre äldre. Inte minst blir vi fler med demens

Demenssjukdomarna skapar en global utmaning. Inget land kan på allvar räkna med att klara den utmaningen på egen hand. Internationellt samarbete är en förutsättning för att komma framåt på ett bra sätt.

Trots detta hamnar demens längst ner på listan när det gäller forsknings- och utvecklingsarbete.

För regeringen är begreppen delaktighet, självbestämmande och rättssäkerhet grundpelare för en väl fungerande äldreomsorg. Detta gäller självfallet även kvinnor och män med demens, som så långt det är möjligt ska kunna få bestämma över sin tillvaro. För att detta ska lyckas krävs inte minst kunnig personal. Vi tänker oss en nollvision vad gäller tvång inom demensvården.

För att möta de framtida utmaningarna är det regeringens avsikt att bereda hur ett effektivt arbete på demensområdet ska se ut *i Sverige*

Fallolyckor är den olyckstyp som leder till flest dödsfall, flest antal inläggningar på sjukhus och flest antal besök på akutmottagningar.

Varje dag dör fyra äldre till följd av en fallolycka. Äldre människor är på grund av funktionsnedsättningar, undernäring och olika typer av medicinering både mer utsatta för och sårbara vid fallolyckor. Förutom det lidande fallolyckor orsakar de som drabbas och deras närstående så kostar fallolyckor samhället drygt 9 miljarder årligen.

Vi vill angripa problemet med fallolyckor på ett annat sätt än vad som hittills gjorts. Regeringen bereder möjligheten att ta fram en nationell strategi för att förebygga fallolyckor bland äldre.. Målet ska vara att halvera antalet fallolyckor i samhället fram till år 2020. Förebyggande av fallolyckor ska också ses som en del i arbetet med att utforma samhället så att det blir tillgängligt och användbart för alla, oavsett ålder, kön och funktionsförmåga.

Jag vill avsluta med att önska er lycka till i kongressarbetet. Ni har ju många viktiga beslut att fatta. Beslut av PRO betyder också mycket. Inte bara för er utan för samhällets äldrepolitik. Det är också intressant att konstatera att er kongress är nog den första digitala jag besöker.

En god sommar till er alla

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid seminariet "Trafficking with a Special Focus om Children" i Vatikanstaten

Publicerad 27 april 2015 Uppdaterad 28 april 2015

Vatikanstaten, Rom 27 april 2015 Det talande ordet gäller.

Your Royal highnesses, Eminences and Excellencies, Ladies and Gentlemen,

Dear Colleagues,

First of all, thank you for the invitation by the Pontifical Academy of Social Sciences and congratulation to such an important seminar, in beautiful surroundings. This seminar is a historical initiative. I am honoured to be part of this day. Together through dialogue we can really accomplish something on the way forward.

Today my thoughts are especially with the children and their families who lost their lives in the Mediterranean. We have now seen too many tragic events where migrants, refugees, asylum-seekers, victims of trafficking and unaccompanied children drown in the Mediterranean, as they attempt to make their way to Europe on unseaworthy vessels, operated by smuggling and trafficking networks.

Human Trafficking is Modern Slavery indeed. The practice is a Crime against Humanity and a Shameful Wound which has no place in Civil Society, just as Pope Francis so explicitly stated.

The Convention on the Rights of the Child has been ratified by nearly every country in the world and is thereby a universal document. Sweden will strengthen children's rights by incorporating the Convention into our

legislation. But much remains to be done before the Convention can be said to apply in practice worldwide. The rights of children are violated every day. The UN estimates that around 1, 2 million children are victims of trafficking. Children are treated like narcotics and weapons, a commodity in the criminal underworld. Boys and girls are being sold and sadly the real figure is presumably far higher than the UN estimate.

According to article 35 of the Convention on the Rights of the Child, state parties shall take all appropriate national, bilateral and multilateral measures to prevent the abduction of, the sale of or the trafficking of children - for any purpose or in any form. All children, girls and boys, have a right to be protected from human trafficking. The article is a safety net to secure that no child is abducted or sold for any purpose. In addition many countries have also ratified the Optional Protocol to the Convention on the sale of children, child prostitution and child pornography. The protocol demands the state parties to take necessary measures to criminalize and prosecute every form of sale of children.

Ever since the First World Congress Against Commercial Sexual Exploitation of Children were held in Stockholm in 1996 the work against trafficking has been high on the Swedish agenda.

I am here today to speak about Sweden's Government policies to combat trafficking and protect children's rights. Since 1999 it is prohibited to buy sexual services in Sweden. The criminalisation of sex purchases has had an effect on the demand for sexual services and has also served as a barrier to traffickers and buyers to establish a market for selling woman and girls for sexual purposes in Sweden.

We believe that the Government is ultimately responsible for creating the best conditions for children and guaranteeing the rights of the child. Protection from violence and abuse is an essential requirement for the safety, confidence and wellbeing of children, as well as for their personal development. Boys, girls, women and men also have the right to bodily integrity, information and sexuality education. Sexual and reproductive health and rights are central in the Swedish policies against sexual exploitation. This is something that is not only important for the individual but the whole society gains from this – not least economically.

A society with fewer assaults, fewer unwanted pregnancies, fewer physical and psychological complications has much to gain. Experience tells us that the strengthening of rights and equal opportunities of women combined with

well-developed systems child care and elderly care contributes to a high labour market participation of women, better economic conditions and a sustainable fertility rate.

The Government's aim is that Sweden should be one of the best countries in the world to grow up in. Sweden's Government is also a feminist Government. It means that a gender equality perspective is vital in our efforts to protect all children; we want to protect every girl and boy from human trafficking, exploitation and sexual assaults.

Sweden has had four action plans to protect children from trafficking since 1998. The overall objective for the current Action Plan is that no child should be a victim of trafficking, exploitation and sexual abuse. The plan is expected to lead to:

- increased awareness among government agencies, professionals, the general public and of course children themselves.
- increased effectiveness in the work of Government and other relevant stakeholders to protect children from these violations and
- enhanced contributions by Swedish authorities to international cooperation on protecting children.

The Government has given the Stockholm County Administrative Board the assignment to coordinate, on a national level, the work against human trafficking in Sweden. The Board has very successfully created a structure to combat trafficking and should coordinate the work with important stakeholders such as municipalities, county councils and authorities, and disseminate knowledge and methods, related to combating child trafficking and exploitation. Collaboration with hotels, taxis, restaurants and international exchange is also part of the assignment.

As an example we arranged a national information campaign Bring your Travel Courage (Resekurage) in collaboration with the Swedish Police and World Childhood Foundation to raise awareness on sexual exploitation in conjunction with tourism and travel. The aim is to get Swedes who travel abroad for the holidays to contact the police if they see anything they suspect to be child sex tourism. We have a responsibility to protect children from acts of sexual abuse or exploitation committed by persons who are resident in our country, regardless of where such acts take place.

The Action Plan also consists of measures like distributing tailored information to children who has been victims of crime and training material to professionals as well as co-action within the European Union and other

countries. Sweden is actively working to identify interested countries to make bilateral agreements of cooperation to combat child sex tourism.

Even if our country has come a long way we are not satisfied. The Government is preparing for a new Action Plan for the years 2016-2018. Our prevention work has to be even better. For instance - we know that most perpetrators are men and in general all buyers of sexual services are men. Our measures must therefore reflect what we know for a fact.

The Government in Sweden's aim is to start a continuous dialogue on the highest level between stakeholders, policy-makers and experts among the world's countries. Our purpose is to continuously, whenever it is possible, put trafficking and the protection for our children on the international political agenda. Sweden will continue to strengthen the rights and improve children's living conditions through both bilateral and multilateral development cooperation.

Your royal highnesses, eminences and colleagues ,

As single individuals it is difficult to achieve real change but together it is possible to really take steps forward. Let's make this seminar the starting point of collaboration for our children.

Thank you for your attention.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid Women In Parliaments Global Forum i Addis Abeba

Publicerad 24 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Women In Parliaments Global Forum, Addis Abeba 24
mars 2015 Det talade ordet gäller

Excellences, Dear Colleagues,

Representing a feminist government, I am grateful and honoured to receive this award acknowledging the efforts by the political parties of Sweden in improving the gender balance of our national parliament.

However, it is important to recognise that we are dealing with an achievement in the long-term, that is, since the early 1990's. In the past two elections, the total number of female MP's has actually declined from an all-time high of 47 percent (2006) to nearly 44 percent (2014). While this figure is still decent by international standards, it should remind us that the victories of yesterday cannot be taken for granted. They must be continuously defended.

The Swedish government, on the other hand, enjoys a 50-50 balance of women and men in charge (state secretary, political advisors). This is a vital condition for our feminist approach.

I think that women and men should deal with whichever area they like in politics, defence, and agriculture, whatever. But research shows that women's presence in parliament change politics and legislation on social justice, gender equality, SRHR, children rights etc. In many parliaments, also in Sweden sometimes women from different parties work together.

However, discrimination, oppression and violence pose strong barriers to women's exercise of civil and political rights across the globe. I'm very concerned about this. Women activists from NGOs and political parties face

severe resistance in the world right now. Many women politicians are truly courageous and it's an obligation of the states and fundamental task of democratic systems to protect and defend women politicians and women's rights. We are all responsible to speak out when women's political rights are violated.

Promoting gender equality and women's role in development, including their political participation and influence, are key priorities of Sweden's aid policy.

Empowerment is a significant dimension of this work, not least when women and girls enter new fields with limited resources and experience. It is very important that women of the whole society feel politics is for them. It seems to me that poor and low educated women in local politics are more likely than others to face resistance.

At home we have been successful in recruiting women to lead our central government agencies and public institutions. The majority of managers in the Swedish public sector are women, most notably at the local and regional levels. This is unfortunately not true in the private sector.

In order to create enabling environments for female leaders, we also need to address male dominance and stereotype norms around masculinity. Men must see women as equals and acknowledge their experience and knowledge.

Our overall progress towards gender equality has so far largely concerned women advancing in areas that were previously reserved for men. The opposite movement of men into traditionally female territory is slow and many times non-existent.

Therefore women remain with the principal responsibility for unpaid household tasks and looking after children and other relatives on top of income generating activities and public engagements. The unfair sharing of domestic work and care puts a glass ceiling on women's development in general and, in my view, it is for men rather than women now to break it.

Looking forward, I believe that men should take greater responsibility for household duties and supporting women's political activism and professional careers, in public and private. I am convinced that such a transition would have a massively positive impact on the situation for female leaders and leadership in Sweden and the world.

So, now is the time for men to get engaged! Headed by Prime Minister

Stefan Löfvén, all male ministers of the Swedish government are championing the UN Women He for She-campaign. Other men and boys should follow their example, speaking out and acting against violence and discrimination faced by women and girls.

Gender equality is a necessary precondition not only for women's and girl's enjoyment of human rights but for the future welfare, economic growth and rights and sustainability of our societies. Gender equality is an engine for advancement, not a gift to women. Let us all join forces to make men and boys part of the solution.

2015 has been announced as the year of women's empowerment in the African Union, we also celebrate the 20th anniversary of the Beijing declaration and Platform for Action. It is rewarding to see the increasing international attention towards gender equality, women's rights and empowerment.

It is very important that the future Post 2015 remains with a strong objective and content on gender equality. And that budgets are there. By working together we will be much more successful than on our own. Therefore I am grateful to be here and to learn from and share experiences with all of you. Once again, on behalf of the Swedish government I am honoured to accept this award.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid FN:s kvinnokommissionens (CSW) årliga möte

Publicerad 09 mars 2015 Uppdaterad 02 april 2015

FN:s högkvarter, New York 9 mars 2015 Det talade ordet gäller.

Excellencies, Distinguished Delegates, Mr/Madam Chair,

It is an honour for me to address the 59th session of the Commission on the Status of Women. Sweden aligns itself with the statement made by Latvia on behalf of the European Union and its Member States.

Mr/Madam Chair,

Sweden has a feminist government. This stems from our firm conviction that achieving gender equality is a fundamental human rights issue, as well as a precondition for sustainable development. It reflects a strong commitment to making a difference in policy choices, priorities and allocation of resources.

Today, twenty years after Beijing, it is globally recognised that advancing gender equality and empowering women and girls is not only right, it is also the answer to many of the challenges our societies face. Sweden recognises that many of the transformative advances in gender equality have been driven by women's movements, feminist organisations and women human rights defenders.

Mr/Madam Chair,

Women's rights are human rights, and human rights are women's rights. They must never be violated in the name of culture, tradition, honour or religion.

Efforts and actions to achieve gender equality must tackle the structural drivers of gender inequality that are common to many societies: unequal power relations between women and men, discriminatory laws, social norms and practices.

It is deeply concerning that violence against women and girls persist in every country, as a pervasive violation of the enjoyment of human rights. This violence is an expression of the unequal power relations between women and men, and it reinforces women's and girls' subordinate status. As such, it constitutes an absolute obstacle to the achievement of gender equality, development, peace and security.

Gender power relations and social norms that uphold traditional gender stereotypes and norms of masculinity that prescribe violence stand in the way of women's and girls' empowerment and gender equality. Therefore, it is essential to recognise the crucial role and responsibility of men and boys in promoting gender equality, human rights and the elimination of all forms of violence against women and girls, including sexual exploitation. Sweden's Prime Minister Stefan Löfven is dedicated to promoting this issue, also in his role as an impact Champion in the "HeforShe"- campaign.

Women's and girls' sexual and reproductive health and rights are a precondition for gender equality. Women and girls have the right to decide and exercise control over their own body, sexuality, reproductive health and childbearing. When women have choices, such as whether, when and whom to marry or enter a partnership, whether and when to have children, they can participate in society on an equal footing with men.

Women's and adolescent girls' right to safe and legal abortion must be guaranteed. Sexual and reproductive health and rights, including access to contraceptives and comprehensive sexuality education, are central to development. And it is our responsibility to make sure that these rights are protected and promoted. The ICPD Programme of Action and the review conferences are thus as important today as ever before and it is our duty to guarantee implementation.

Mr/Madam Chair,

Sweden recognizes the Secretary General's review report as an important contribution to the CSW and to the ongoing negotiations on gender equality and women's and girls' rights beyond 2015.

The report shows that overall progress in the implementation of the Platform for Action has been particularly slow for women and girls who experience multiple and intersecting forms of discrimination. Gender inequality tends to intersect with other forms of inequalities, and increases the risk of poverty. Marginalised groups of women, such as women with disabilities, indigenous women, migrant women and lesbian, gay, bisexual, transgender and poor elderly women are at particular risk of poverty, discrimination and violence. Young women are at much greater risk of being infected with HIV.

Unequal access to and control over resources, power, opportunities and services lie at the root of women's poverty. And even when formal restrictions are removed women still face multiple constraints on their ability to move out of poverty.

Women's and girl's disproportionate share of unpaid care work is one crucial universal constraint that limits their enjoyment of human rights. It also limits their economic empowerment and ability to engage in income-earning activities. This is worrying, since enhancing women's access to decent paid employment can be one of the most effective ways to reduce income poverty. Enabling policies, such as child care services and parental leave, are essential to facilitate women's participation in the labour market and all spheres of society. Social protection is crucial for reducing poverty and inequality and reducing women's risk of poverty throughout the life cycle. These policies not only increase women's income security but also strengthen their autonomy within the household.

Sweden is deeply concerned about the different forms of extremism and conservatism on the rise, often with the explicit aim of suppressing women's and girls' human rights. We must combat all attempts to restrict women's and girl's rights, autonomy and engagement in the private and public spheres. It is unacceptable that women's rights advocates and human rights defenders are increasingly subjected to threats and violence as a result of their work.

Mr/Madam Chair,

Sweden is a strong voice for addressing all these critical issues. We must all seize this historic opportunity at hand.

Now is the time for us to reaffirm the commitments made at Beijing, including through a new development agenda that delivers irreversible, substantial and sustainable progress for gender equality and the realisation of

women's and girls' human rights.

As we celebrate the 15th anniversary of the ground-breaking UN Security Council resolution 1325 on women, peace and security, all parties must move from normative commitments to full implementation.

Join us in our call for a post-2015 development agenda that acknowledges gender equality and women's and girls' rights, both as a goal and as a mean, as an imperative for sustainable development.

Thank you.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Öppningsanförande av statssekreterare Pernilla Baralt vid den 68:e sessionen av FN:s barnrättskommitté i Genève

Publicerad 14 januari 2015 Uppdaterad 02 april 2015

Genève 14 januari 2015 Det talade ordet gäller.

Madam Chair,
Distinguished members of the Committee,
Ladies and gentlemen.

As the State Secretary in charge of Swedish policy on the rights of the child, it is an honour and a privilege for me to represent the Swedish Government and lead the Swedish delegation in this dialogue.

I am happy for this opportunity to discuss with you the fifth periodical report of Sweden on the implementation of the Convention on the Rights of the Child.

Promoting and protecting the full and equal enjoyment of all human rights, including the right of the child is a core value and a central priority for the Swedish Government in national as well as in foreign policy.

To bring about real improvements in the lives of children is a priority for the government. In the statement of the new government the prime minister clearly declared that it is our vision is to make Sweden one of the best countries for all children to grow up in. To further strengthen the implementation of the CRC is crucial in this work.

Children's rights also need to be a cross cutting political priority with impact on several policy area such as education, social security, legislation and

justice, migration policy and health.

The composition of my delegation reflects this broad mandate of Swedish policy on the rights of the child in all areas of government.

Madam Chair, members of the committee

Some weeks ago the Norwegian Nobel Committee awarded the Nobel Peace Prize for 2014 to Kailash Satyarthi and Malala Yousafzay for their struggle against the suppression of children and young people and for the right of all children to education. The work and engagement of Malala and Kailash are an inspiration to us all not least to ensure that children and young persons have a say.

*****

The right of the child to have a say and be taken seriously in all matters affecting the child is a real challenge for decision-makers at all levels. Legislation and economic resources are not enough. We need much more - awareness rising, training, new working methods, skills and experience in listening to children. The Ministry of Health and Social Affairs plans to take further action in order to promote awareness and knowledge about how to promote and protect the rights of the child.

One of the goals of the Swedish policy - and clearly stated in our strategy – is that children have opportunities to influence and participate in society. Important work has been done by the Ombudsman for Children who has developed methods on how decision-makers and professionals at all levels of society can learn from children's and young people's knowledge and experience.

Distinguished members of the Committee,

Let me turn to another area of great importance to Sweden - which is the protection of children at risk.

In this context, the social services are an important actor, as a primary interface between the state and the child.

In the past few years, there has been tragic cases where children have suffered maltreatment and even deadly violence. These cases have received a lot of attention from decision-makers, professionals and the general public.

The Swedish Government will do everything in its power to avoid similar situations in the future.

We need to enhance the ability and competence of all parts of society, including the social services, to act promptly when they receive signals or information about children at risk.

New legislation has already resulted in several changes. For instance, procedures must be in place for preventing, detecting and combating risks posed to children's safety and wellbeing. When suspected child abuse and neglect is reported, the social services must immediately assess whether or not the child needs emergency protection.

*****

Education is crucial for all children to enable them to claim and defend their rights and achieve their full potential.

One of the fundamental principles of the Swedish school system is inclusion. Educational institutions shall take into consideration the different needs of all pupils, strive to weigh up differences in preconditions to give each girl and boy the same opportunities.

The best interest of the child is the starting point in all education. It is the task of the school to create conditions that allow all pupils as far as possible to develop in accordance with the educational goals.

International comparisons show that Swedish school results have declined. This development is taken very seriously and a series of reforms have been launched such as to increase the amount of teaching time, clarify further the evaluation of pupils' results as well as to reinforce teachers' expertise, role and status.

The Education Act was amended on 1 July 2014 to further enhance the right of pupils to support. If there is reason to believe that a pupil will not achieve the minimum performance standard, this child shall promptly be given adequate support.

It has also been clarified that children with disabilities are to receive the individualised support that is required.

There is also a need to further improve educational conditions for children who have recently arrived in Sweden. Therefore the Government has

instructed the National Agency for Education to produce and distribute support and training material for schools. The Government is also preparing a new bill for adoption in 2015.

Children in homes for care or residence have a right to high quality education. To strengthen and promote this right the Government last month decided that such children are entitled to attend a school in the same municipality as the institution.

Madam Chair,

The Swedish Ombudsman for Children is responsible for informing the Government about deficiencies in the implementation of the rights of the child by government agencies. The Ombudsman's annual report is a valuable source of information and a catalogue of possible remedies for fulfilling the rights of the child in various circumstances.

Children who for various reasons have been taken into care are especially vulnerable. Through in-depth interviews with children and young people, the Ombudsman has received information that coercive and intrusive measures such as physical restraints and solitary confinement are still widespread in psychiatric institutions. The Government is therefore taking several steps to reduce coercive measures against children.

One example is a current proposal to stipulate that coercive measures may only be taken against a child if it is in the child's best interests. The use of belts is also proposed to be limited to two hours. An official inquiry is also examining possibilities for restricting solitary confinement.

Another observation made by the Ombudsman for Children refers to children suspected of crimes and the use of restrictions against children in pre-trial detention.

A working group under the Prosecutor-General is preparing proposals aimed at reducing the use of isolation and other restrictions. The Prosecution Authority is expected to finalise its work on this issue in April 2015.

Distinguished members of the Committee,

Children arriving in Sweden as asylum seekers, whether with their parents or unaccompanied, must be met by a humane and legally secure asylum system. Their application must be considered in a process where their voice is heard

and their needs are taken into account.

The Swedish Aliens Act contains a number of provisions ensuring that the rights of the child are considered in all parts of the migration process. Further measures are continuously being taken to strengthen the position of children in the asylum process.

The number of asylum-seeking children in Sweden is increasing. During 2014, about 6 900 unaccompanied children sought asylum in Sweden. This is an increase of 80 per cent compared with 2013. Next year, Sweden expects about 8 000 unaccompanied children to seek asylum. The Swedish authorities take great responsibility when it comes to providing protection for these children.

The National Board of Health and Welfare has published specific guidelines on the reception of unaccompanied children and young people. They clarify the division of responsibilities between different actors, the social services' work and responsibility to provide good care.

I also want to underline that the Swedish Government and relevant authorities are making continuous efforts to combat trafficking in children and to assist victims of trafficking. A new action plan for the protection of children against human trafficking, exploitation and sexual assaults was adopted in February 2014. We have informed you about the measures included in this action plan in our written replies to your list of issues. We intend to further update this action plan.

We are deeply concerned about the cases of unaccompanied children disappearing from reception centres. One of the measures in the action plan is therefore for the Swedish Migration Board to report on the measures taken to identify cases in which children are exposed to, or at risk of, human trafficking.

Madam Chair,
Distinguished committee members,

As you know, Sweden was the first country in the world to ban corporal punishment of children in all settings.

Sweden recently hosted a governmental conference on corporal punishment . This process will continue and we hope that this international dialogue can help to speed up the process of banning corporal punishment.

Allow me also to underline Sweden's strong political support for the Special Representative of the UN Secretary-General on Violence against Children. Throughout her mandate period, Marta Santos Pais has received financial support from Sweden.

Madam Chair,
Distinguished members of the Committee,
Ladies and gentlemen,

Over the last 25 years, we have transformed the articles of the Convention into provisions in relevant Swedish laws. This is the traditional Swedish way of implementing international treaties which Sweden has ratified.

However, we are constantly seeking ways to improve the implementation of the rights of the child in our country. That is why the new Swedish Government decided this autumn to begin the work to incorporate the Convention on the Rights of the Child in the Swedish law system as a national law.

A first important step in this process has already been taken by setting up an inquiry to analyse how, in particularly important areas, the application of laws and other regulations complies with the Convention. This work is in progress and will be finalised as soon as possible.

The Government has noted that the third optional protocol to the Convention has entered into force. Since the Government took office in early October, investigatory work concerning the incorporation of the Convention into Swedish legislation has been prioritised and the Government has yet to consider a ratification of this latest protocol.

Madam Chair,
Distinguished members of the Committee,

To conclude, I want to stress that my government will put the rights of the child at the heart of our work and we will stand by our word to ensure that Sweden is be one of the best counties for children to grow up in.

Therefore the Swedish government we will continue to promote and to ensure respect of the human rights of ALL children, together with relevant public entities at all levels with continued important input from childrens rights organisations.

I now look forward to your comments, questions and any recommendations

you may have on the implementation of the Convention on the Rights of the Child in Sweden.

Thank you very much for your attention.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal av Åsa Regnér på Minnesceremonin för tsunamikatastrofens offer

Publicerad 26 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Khao Lak, Thailand. 26 december 2014 Det talade ordet gäller.

Den 26 december 2004 är en mörk dag i vår historia.
Det är ett datum som representerar förtvivlan, saknad, sorg.

På många platser blev tomheten därefter fruktansvärt tydlig.

Tomma skolbänkar.
Tomma arbetsplatser.
Tomma hem.

Och trots att tiden gått, så finns den tomheten kvar.

Alla som mist någon bär med sig saknaden i sitt hjärta,
i varje ögonblick då du önskar att den du förlorat skulle vara där.

Jag har tagit del av olika känslor från efterlevande inför den här dagen.

En del vill aldrig återse dessa stränder. Vissa har återvänt varje år.
Några ser årsdagen som en del av att gå vidare,
andra räds de känslor som kan rivas upp igen.

Hur ni än känner vill jag att ni ska veta detta.

Få kommer någonsin att känna den smärta som ni har känt.
Men Sverige är med er i saknaden. Hela Sverige sörjde.

Ingen i Sverige har glömt.

Flodvågskatastrofen var också ett bryskt uppvaknande för den svenska staten.

Den agerade senfärdigt,
och visade på en bristande förmåga att möta kriser och nödställda människors behov.

I tio år har Sverige därför byggt upp sin krisberedskap.
Men det kan på inget sätt göra ogjort de brister i det stöd som många överlevande och anhöriga mötte.

De som bör äras är alla de människor som hjälpte varandra. Alla frivilliga som organiserade, sökte, hjälpte, tröstade – trots att många själva förlorat sina nära.

I den mörkaste av stunder visade så många människor vad mänsklighet verkligen innebär. Jag vill uttrycka vår stora respekt för er gärning.

Jag vill också visa min djupaste beundran för den solidaritet som reste sig ur spillrorna.

Förstörelsen var enorm i stora delar av Sydostasien.
Människor som redan hade lite i många länder, stod plötsligt med inget.

Flera av er har berättat om hur så många hjälptes åt med så mycket, oavsett vem du var eller var du kom ifrån.

I all sorg är denna gemenskap och medmänsklighet en strimma av ljus.

De som vi hedrar här idag har lämnat en obeskrivbar tomhet bakom sig – men i saknaden finns också minnen.

All ömhet och glädje,
all lycka och kärlek,
saknaden blir så stor.

Vi minns er.
Vi saknar er.
Vi glömmer er aldrig.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid delaktighetsdagen

Publicerad 10 december 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Norra Latin, Pelarsalen 10 december 2014 Det talade ordet gäller.

Funktionshinderspolitikens mål och inriktning

Funktionshinderpolitik handlar i grunden om mänskliga rättigheter om varje individs möjligheter att utifrån sina förutsättningar delta i samhällslivets alla delar.

Detta finns redan formulerat i den nationella handlingsplanen ”Från patient till medborgare”. Där anges att ”målen för funktionshinderspolitiken är en samhällsgemenskap med mångfald som grund, ett samhälle som utformas så att människor med funktionsnedsättning i alla åldrar blir fullt delaktiga i samhället och jämlikhet i levnadsvillkor för flickor och pojkar, män och kvinnor med funktionsnedsättning. Inriktningen på arbetet är att identifiera och undanröja hinder för full delaktighet i samhället för flickor, pojkar, kvinnor och män med funktionsnedsättning, att förebygga och bekämpa diskriminering samt att skapa förutsättningar för självständighet och självbestämmande.”

Genom Sveriges ratificering av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning har riksdagen fattat än mer långtgående beslut att politiken ska syfta till att upprätthålla och skapa strukturer för övervakning samt stärka de mänskliga rättigheterna. Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning innehåller inte några nya rättigheter men konkretiserar genom sina artiklar vad detta åtagande innebär inom de olika samhällssektorerna. På så sätt är konventionen ett betydelsefullt instrument i genomförandet av den kommande funktionshinderspolitiken.

Oavsett konventionen ligger dock det slutliga ansvaret för att förverkliga

målen på oss som ska fatta de avgörande politiska besluten. Det är bara att konstatera att mycket återstår att göra. De steg vi har tagit har inte räckt till.

Vi känner alla till den nationella strategin för genomförande av funktionshinderspolitiken under 2011–2016. Syftet med har varit att presentera politikens inriktning, med konkreta mål för samhällets insatser inom prioriterade områden samt hur resultaten ska följas upp

En central del i strategin har varit att målen ska följas upp och att effekten av insatserna ska kunna mätas. Myndigheten för delaktighet (MFD) har i uppdrag att ansvara för uppföljningen av strategins mål och insatser, samt för att utveckla ett sammanhållet system för att beskriva och analysera utvecklingen.

Jag tänker inte fördjupa mig i detta. Andra kan det mycket bättre. Vad jag vill nämna är att det är viktigt och positivt att ett samlat uppföljningssystem har utvecklats inom ramen för strategin. Det innebär bl.a. att ett allt mer heltäckande system för att följa utvecklingen har växt fram.

Vårt att lyfta fram är också att personer med funktionsnedsättning numera aktivt involveras i uppföljningsarbetet. Egentligen är väl det en självklarhet, för hur ska man kunna utvärdera funktionshinderpolitiken om de som är berörda inte får delta. Inom funktionshinderrörelsen används ibland uttrycket *Nothing about us without us*,

Resultatet av uppföljningen är tyvärr inte lika positiva. Utvecklingen mot ett samhälle för alla går för långsamt och vi kan konstatera att det särskilt behövs insatser inom utbildning, arbetsmarknad och fysisk tillgänglighet.

När jag mött representanter för funktionshinderrörelsen har de också fört fram sin stora besvikelse över att utvecklingen går så sakta. Som fortfarande ganska färsk minister undrar jag också över detta. Alla är vi ju överens om målen. Varför händer inte mer? Det går inte alltid att skylla på ekonomin. Sverige borde vara ett föregångsland. Men istället verkar det som vi har halkat efter när det gäller tillgängligheten.

Är det så att när vi alla är överens riskerar utvecklingen att stå still? Är det så att funktionshinderpolitiken också behöver mer strid? Jag vill inte ge något svar utan bara ställa frågan.

Några utmaningar inför framtiden:

- Visserligen har sysselsättningsgraden ökat för personer med funktionsnedsättning men den är betydligt lägre än för övriga. Ser vi till synskadade så har endast hälften i arbetsför ålder ett arbete. Kvinnor har också en lägre sysselsättningsgrad än män.

- Det brister i skolornas arbete med särskilt stöd.

- Hälsan är betydligt sämre för människor med funktionsnedsättningar. Dålig hälsa är tio gånger vanligare bland personer med funktionsnedsättning.

- Sedan finns sådant som är bra som att delaktigheten inom IT-området fortfarande är hög

Jag sa att utvecklingen går långsamt fram. Men det skiljer sig mellan myndigheter och mellan kommuner. Vissa kommuner har kommit en god bit på vägen. Kommuner som på något sätt använder FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning tycks generellt bedriva ett mer aktivt arbete.

Vad det säger är väl att vi måste lyfta fram konventionen ännu mer och göra tydligt vad den konkret innebär i vårt praktiska arbete. En konvention är en juridisk text men när den ska förvandlas till praktisk verklighet, handlar det om politiska ställningstaganden. Då handlar det om frågan vad vi menar med rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Tomas Tranströmer skriver i en dikt- ”Jag är trött på alla som kommer med ord, ord, ord...” Och vi har väl alla hört dessa mycket viktiga ord om rättigheter och delaktighet Men orden räcker inte nu vill vi se mer av handling.

En kommun ska undanröja enkelt åtgärdade hinder. En myndighet ska inte köpa in datorsystem som inte går att anpassa till synskadades krav, när det finns fungerande alternativ. Det ska finnas teleslingor i kommunens sammanträdesrum. En trafikhuvudman ska inte köpa in bussar som inte är tillgängliga. Fler exempel finns.

Följer inte kommuner och myndigheter regelverken, måste vi ställa oss frågan om det är tydliga sanktioner som saknas.

Vad vill jag göra som minister? Dagens situation är inte lätt. Vi ska regera över en budget som vi inte vill ha. Nu gäller det att göra så gott det går av den.

I regeringsförklaringen har vi sagt att vi ska bredda diskrimineringslagstiftningen. Det finns idag viktiga områden som inte omfattas av lagen.

Vi vill göra förstärkningar i arbetsmarknadsinsatserna för att fler ska få plats i arbetslivet, förbättringar av hjälpmedelsverksamheten, genom bland annat ett samlat huvudmannaskap.

Jag vill också att konventionen ska lyftas fram för att den ska bli ett bättre instrument i vårt arbete för att förstärka de mänskliga rättigheterna för människor med funktionsnedsättningar.

Naturligtvis räcket inte detta men låt oss se det som en början. Jag vill avsluta med några ord som många av er kanske känner igen. Det var de ord som den dåvarande socialministern Lars Engqvist inledde med när han presenterade sin proposition ”Från patient till medborgare- nationell handlingsplan. Orden är från 2000 men är fortfarande värda att lyfta fram

”Att få möjlighet att växa som människa, tillsammans med andra. Att kunna ta makten över sitt liv. Att bli ianspråktagen och sedd som person med kunskaper och erfarenheter. Att slippa bli omyndigförklarad och förbarnsligad. Att vara saknad när hinder ligger i vägen för deltagande i gemenskapen. Att den självklara reaktionen i detta blir att försöka riva hindren. Det är att vara medborgare med samma rättigheter och skyldigheter som andra”.

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid sidoevenemanget “Stop Violence against Children” i New York

Publicerad 19 november 2014 Uppdaterad 02 april 2015

New York 19 november 2014 Det talade ordet gäller.

Dear participants,

Thank you for coming to this side event focusing on the imperative of stopping violence against children in all settings. I hope this meeting will inspire us to new solutions, and to new efforts to stop the violence against children.

Dear Mr. Ambassador Hiroshi Minami, I want to underline how important the international governmental dialogue is for the abolishment of all violence against children. Thank you very much for cosponsoring this event.

I am very pleased to see that Marta Santos Pais, the special Representative of UN Secretary general on Violence on Children are today with us. And I should say – as always!

I also want to thank the Save the Children Sweden and its partners for a good cooperation in organizing this event. At last I want as well to thank UNICEF, the strong promoter of the rights of the child for cosponsoring this meeting.

All of us will tomorrow celebrate the 25th anniversary of the Convention on the Rights of the Child. A lot of progresses have been achieved in the world when it comes to the rights of the child. Undoubtedly much has changed for the better for children in all these years. UNICEF highlighted in their recent report of progress since the adoption of the Convention that much has improved in 25 years, from declining infant mortality to rising school enrolment. But we have to admit at the same time that much needs to be

done, not least when it comes to child protection against violence.

The last 25 years we in Sweden have transformed the different articles of the Convention into provisions of Swedish laws. But we constantly seek ways to improve the rights of the child in our country. That is the reason why the Swedish Government this autumn began work to incorporate the Convention on the Rights of the Child into Swedish law. I am convinced that the incorporation of the Convention into our law system will be a milestone in the history of the fulfillment of the human rights of the child in Sweden. The Convention as national law will become a guaranty of the rights of the child in situations when specific normative legislation is lacking or unclear.

Another milestone of the history of the rights of the child in Sweden is our legislation against corporal punishment of children, 35 years ago. In these 35 years since we have explicitly prohibited corporal punishment and other humiliating treatment of children in their homes and all other settings. The legislation has played a very important role. Without diminishing the role or the legislation reform, I want to stress that an important contribution to an effective protection of children was the effect of information and support to parents and specialists working with and for children. And, of course, the result is very good: children in Sweden are very seldom victims of corporal punishment.

But I want to underline – we have to continue this work. Even in Sweden, despite the progress achieved, there are children affected by violence in their family. Our last studies are indicating a slightly increasing tendency of using some violence against children. This is about light violence, shaking or so, but still, we have to deal with it: new generations of parents need support in protecting their children even when the life is taught and children are difficult.

According to the information presented by the Global Initiative to End All Corporal Punishment of Children – and I want to thank Peter Newell for this updating – there are today 41 states achieving the protection of children against corporal punishment in all settings.

Another very encouraging development is that another 60 states have publicly and more or less clearly committed to achieving a full ban. We hope they will soon take the final step to ban the corporal punishment, as promised. We all, countries having this kind of legislation and non-governmental organizations should be prepared to offer these governments all the necessary support.

Tomorrow the United Nations will celebrate the 25th anniversary of the Convention on the Rights of the child. One of my conclusions is that the Convention on the Rights of the Child is now, after 25 years of its existence, still waiting for its implementation in a large number of states when it comes to its article 19. This article is clearly pointing out the obligation of the state to protect a child against any kind of violence within the family environment. There is no place for other interpretation. The Committee on the Rights of the Child repeatedly urges states to explicitly prohibit in their legislation all forms of corporal punishment. The role of our countries having already the legislative ban on corporal punishment is to spread this message to other states.

Dear guests,

An effective tool even for achieving our goal – to abolish corporal punishment of children – is the international dialogue on human right. An important framework for this dialogue is the Universal Periodical Review. We can use this process encouraging other countries to ban domestic violence on children. We can work together to ensure that states which have not yet prohibited corporal punishment receive clear recommendations to do so in the framework of their Periodical Review. I am convinced that many countries will use this opportunity to take steps forward and to commit themselves to legislate against corporal punishment.

I want also to underline the importance of the regional international organizations in promoting measures for protection of children against violence. We can encourage more regional inter-governmental organizations to build on the example of the explicit campaigns for prohibition and elimination promoted by the Council of Europe since 2008 and the Inter-American Commission of Human Rights since 2009. Even in Asia we have a similar initiative, the South Asian Initiative to End All Violence against Children since 2012. I want to remark in this context that the eight South Asian states include a quarter of the world's child population: it will indeed transform the global picture if they succeed in fulfilling their commitments to prohibit this most common form of violence experienced by children.

Dear participants,

The imperative for prohibiting and eliminating corporal punishment of children is children's fundamental right to full respect for their dignity and physical integrity and to equal protection under the law. But there are many additional perspectives which we can use in our collaboration, working

together to challenge violent punishment:

This issue must be an explicit element in the global challenge to all forms of violence against women and girls. I want to reiterate in this context the call of the Beijing Declaration and Platform of Action to prevent and eliminate all forms of violence against women and girls. We all know also that children are indirect victims even when women, their mothers, are exposed to domestic or family violence. Next year the Beijing Declaration turns 20. But even 20 years later, it remains a powerful source of guidance and inspiration. We in Sweden are still working for abolishing the violence of men against women and girls in domestic or family relations. Examples of such initiatives include the action plan to combat men's violence against women, improving the legislation but also supporting the civil society in their work providing practical help to women and girls exposed to such violence. The organizations of civil society are also spreading knowledge about these hidden obstacles for each woman and girl to exercise her freedoms and choices, and realize her rights to live free from violence or to go to school.

We must also highlight the disproportionate impact of violent punishment on children with disabilities. Children's rights to the highest attainable standards of physical and mental health are impaired by violent punishment. The promotion of positive early childhood care and education is undermined by the legality and social approval of violent punishment.

Sweden has hosted this summer a first high-level governmental conference focusing on the need to quickly put the prohibition of corporal punishment of children high on the international political agenda. We are delighted that Austrian government has agreed to take up the baton and host a similar conference in 2016. We hope this international dialog at the highest possible level will continue beyond 2016 and more countries will be inspired to ban corporal punishment in all settings.

And we hope that our collaboration in international and regional contexts – in the UN, the Human Rights Council and in a variety of regional inter-governmental organisations can be continuous and effectively coordinated.

We welcome the Global Initiative's detailed mapping of the persisting legality of corporal punishment, of global progress, commitments and opportunities: We really hope it will continue to inform all over the world about the steps forward in banning corporal punishment and inspire in this way our further actions.

We need to constantly remind ourselves of the immediate obligations to children under the Convention on the Rights of the Child. While the target of universal prohibition of violent punishment of children may now be in sight, there is a long way to go – at the moment only just over 9% of the global child population live in states which give them equal legal protection from being hit in the name of “discipline”. I am looking to and waiting for countries with large child population to take decisive steps to stop the rights of parents to use corporal punishment as a way of upbringing children. Children have no time to wait until this basic protection against violence and abuses is a reality for each one of them.

Dear participants,

I am eager to hear from you different solutions, experiences or proposals on how to support governments in their efforts to combat violence against children in all settings. Or how to persuade the public opinion that slapping, smacking or other kind of violence on children is wrong? What is the role of the civil society, religious leaders and the private sector in this process?

I would like to finish with a short story told by Astrid Lindgren, a Swedish “writer of children’s books” as she called herself. This is about a young mother in the days when people still believed in the idea of corporal punishment as a good method to raise a child. I quote:

“One day when her little boy did something naughty, she decided he had to have a good hiding, the first one of his life. She told him to go out and find a suitably supple stick or rod for her to use. The little boy was away for a long time. He eventually came back in tears and announced: "I can't find a rod, but here's a stone you can throw at me." At which point his mother also burst into tears, because it had suddenly dawned on her how her little boy must have regarded what was about to happen. He must have thought: "My mum wants to hurt me, and she can do that just as well by throwing a stone at me."

The young mother threw her arms round him, and they spent some time crying together. Then she placed the stone on a shelf in the kitchen, and it stayed there as a permanent reminder of the promise she had made to herself at that moment: never violence!

Dear colleagues,

Let’s work together for offering children all over the world a childhood free from corporal punishment. Perhaps it would be a good idea for us all to have a little stone on a shelf in our office as a permanent reminder for ourselves and our colleagues or guests: never violence!

Thank you and good luck in your future work!

Regeringskansliet

Tal från Socialdepartementet

Tal vid prisceremonin av World's Children's Prize 2014

Publicerad 29 oktober 2014 Uppdaterad 02 april 2015

Mariefred 29 oktober 2014 Det talade ordet gäller.

Dear friends, dear Malala Yousafzai,

I am very happy to be witness to this wonderful recognition of the importance of working with the rights of the child.

I want to congratulate the World's Children's Prize Programme for the initiative to reward Children's Right's Heroes. And of course I am happy to congratulate you,

Malla Yousafzai, elected by millions of children around the world to be rewarded with the World's Children's prize.

Children and young people are strong, very strong. Perhaps we know this already but you, Malala Yousafzai, gave us a living example of that.

It was a joy to hear the decision of the Nobel Peace Prize Committee rewarding you with their Peace Prize for your heroic struggle. In their motivation they mentioned that you, a young girl, have already fought for several years for the right of girls to education under most dangerous circumstances.

Still hundreds of millions children in the world can neither write nor read. The research is showing that investing in education, and especially in education of girls, is one of most efficient tools for promoting economic progress and fighting the poverty. This creates all kinds of possibilities for every girl and boy.

We all know that education is also a solid ground for future gender equality development. Sweden is a strong promoter of including clear obligations

concerning gender equality and rights of women and girls in the Post 2015 agenda.

You have also shown by example that children and young people can contribute to improve their own situations.

Yes, indeed, through your struggle you have become a leading spokesperson for girls' right to education. But I think, you have also become a symbol for children and young people as moulder of public opinion.

Malala Yousafzai, as the Swedish minister in charge of the rights of the child I want to give you a huge hug, even in the name of all my follow ministers.